

Motiv s stare kranjske tržnice — Foto: France Perdan

Rad bi imel svoj avto ...

Kmalu potem, ko se je izučil pri ljubljanski »Tribuni« za strojnega ključavnika, je zvedel in se tudi osebno prepričal, da imajo trije njegovi prijatelji, ki so prav tako gluhenem; kot on, svoje automobile, da se z njimi vozijo tudi po najbolj prometnih ljubljanskih ulicah, je sam pri sebi sklenil: »Tudi jaz bi rad imel svoj avto. Moram se naučiti šofirati ...!«

V začetku janskega leta se je dvaindvajsetletni MARKO MAURI, doma iz Orehka pri Cerknem, zaposlil v Domu slepih v Škofji Loki. Tja mu je pomagala njegova dve leti starejša sestra Aleksandra, ki je že nekaj let poročena v Loki. Cestokrat je ob večerih prihajal k njej, zakaj odkar ga je bila prizadejala nesreča, sta si najboljša prijatelja. Potem, ko je poznal Franca Zumra, prav tako gluhenemega, h kateremu se je vozil s kolesom v Zelezničke, da se je podrobneje seznanjal z njegovim avtomobilom, jo je pogosteje obiskoval. Zaupal ji je srčno željo in z radostjo in nemirom hkrati željno pričakoval

njenega pristanka, ki bi pregnal njegovo zagrenjenost. Napisled je pristala.

Nekega oktobraškega dne lani sta vstopila v loško prodajalno »Peko«, kjer poslovodja Stanko Jesenovec opravlja tudi tajniške posle AMD Škofja Loka. Sestra je bila tolmač: »Brat bi rad delal šoferski izpit ...« — »Zakaj pa ne, saj se danes v prometu vedno bolj uveljavljajo svetlobni signali in zvočni zgubljajo veljavno. Samo pa levo oko je slep; na specjalni zdravniški pregled bo treba!«

Pregled je bil uspešen, Marko je začel 8. novembra lani hoditi na tečaj za šofera-amaterja B kategorije. Teste o prometnih znakih in o motoroznanstvu je opravil. Kmalu je sedel za volan. Instruktor Jože Hutar, ki ima gluhenemega sina, ga je učil praktične vožnje. »Za vožnomo je bil boljši kot marsikater!« — je dejal. Pred nekaj dnevi je opravil društveni izpit. Tudi preizkušnjo pred komisijo za ugotavljanje telesne in duševne zmognosti voznikov motornih vozil pri zavodu za zdravstveno nadaljevanje na 2. strani)

Marko Mauri (desno) in instruktor Jože Hutar — Foto: AKI

Jeseničani imajo zvezo z vesoljem

Pravijo, da so Jeseničani nekaj posebnega in da se tisto, kar se dogaja na Jesenicah, iz različnih razlogov ne more dogajati povsod.

Ljudje so različni: eni verujejo v življenje na »onem svetu«, drugi spet ne. Vendar je nekaj Jeseničanov, ki imajo dokaze za življenje na »onem svetu«. Ne gre za prvoaprilsko potevavščino, temveč za pošto, ki jo prejemajo nekateri Jeseničani iz »vesolja«.

Pred leti je umri Tonej, ki je poklical k sebi svojega najboljšega prijatelja Tončka, ta pa minulo jesen še Pavla. Ze prva dva sta zapustila precej neločljivih prijateljev, ki sta se jim od časa do časa javljala. Zato je Pavel dostikrat rekel: »Tle ga dajmo, tam ga nil!« Sicer redkejše brzjavke na Jesenicah niso dvignile posebnega prahu. Po Pavlovi smrti pa so postale pogostejše, potem pa so pričela prihajati pisma.

Sušljanje o pošti »z onega sveta« je prišlo na uho tudi meni. Ker je dobival od »tame« največ pošte dr. Schubert, sem ga obiskal. Takole mi je pojasnil:

»Zvezo z vesoljem imam šele po Tončkovih smrtnih. Odkar pa je Tonček poklical k sebi svojega najboljšega prijatelja Pavla, so brzjavke in pisma številnejša. Ponosno mi je pokazal nekaj brzjavk in tudi pisem. Brzjavke na normalnem poštnem obrazcu so opremljene z vsemi potrebnimi šiframi, pisma pa so inozemska in opremljena pravilno, kakor da so prispela iz USA. Prebral sem nekaj brzjavk in tudi nekaj pisem. Ena brzjavka je bila takale:

ANTON MARKIZETI TOMSICEVA 12 JESENICE YUGOSLAVIA EUROPA IMAVA SE DOBRO STOP SVA PRI TONEJU STOP IMAMO VISECO GARSONIERO 5X6 m

STOP POSILJAVA PRISRCNE POZDRAVE POTOM SATELITA USA TV EMPIRA NEW YORK STOP TONCK IN PAVEL

Ostale brzjavke so bile prav tako originalne in podobne vsebine. Obiskal sem še nekatere srečnike, ki so prejeli pošto z »onega sveta« in si bil kmalu na jasnom, da vsi vedo, da je pošta z onega sveta napisana premalo »onostranško« in da jim je kljub temu dobrodošla in v veliko zadovoljstvo. Avtorja duhovite potegavščine, ki skrbi za prijateljstvo med jeseniskimi upokojenci, mi ni bilo težko ugotoviti.

Anton Markizeti, po domače dr. Schubert, ki bo kmalu star 70 let, je bil zaposlen 43 let v jesenški Zelezarni in dolga leta kot asistent v kemičnem laboratoriju. Poznan je kot velik humorist. Tudi tokrat si je svoje najožje prijatelje privožil na svojstven način. Potegavščine sicer ni neposredno priznal, dejal pa je: »Trupla naših najboljših prijateljev že trohajo. Spomin nanje pa je med nami še vedno živ, ker ga obujamo s pošto z »onega sveta«. POLDE ULAGA

GENERALOVO STRAŠILO

Američani se zopet jezijo na francoskega predsednika

KAKSNO BRIDKO razočaranje pomeni za ameriški politični svet resnica, da francoski general de Gaulle obiskuje ameriško bližnjo sosedstvo in po načrtu ne namerava prekročiti mej ZDA. To je približno tako neprijetno spoznanje kot vest, da je vaš dober znanec ali sorodnik odšel mimo vrat, čeprav je že stopil na prag.

Latinec med Latinimi

NI VEC nobena skrivnost, da je general de Gaulle tudi s svojim obiskom v Mehiki hotel povedati Američanom, kako bistvena so nesoglasja med njimi. To generalovo protiameriko razpoloženje je namreč že zaslutil Kennedy, ki pa je francoskega generala s svojimi protiudarci znašči že nekako na vajetih. Več slučajnosti pa je v zadnjem času pripomoglo, da je general de Gaulle postal osrednja osebnost na zahodu, ki več ne skriva svojih namenov. V Beli hiši so zaradi francoskih potez prizadeti kot ranjena žival, ki ji manjka že polovica kože.

Generalov obisk v Mehiki ima izrazito protiameriko ost. Francizi kot starci Latin-

ci, ki imajo najbrž tudi več podobnosti z latinskoameriškimi razmerami in več posluha za latinskoameriške ljudi, izpodpirajo Američane na področju, ki so si ga Washington rezervirali za svojo posest. General de Gaulle je prispeval na obisk v Mehiko s konkretnimi gospodarskimi in finančnimi ponudbami. Mehika, ki je v svojem razvoju dosegla že gotovo stopnjo razvoja, se dobro sklada s francoskimi gospodarskimi načrti. Francizi lahko s svojo industrijsko izmenjavo zmešajo štene v tem delu sveta. Ni nič čudno, če so začeli Francizi utrjevati svoj vpliv na ameriškem zeleniku prav v Mehiki, kot relativno najbolj razviti latinskoameriški deželi.

»Saj se jih ne bojimo«

Mustafa Ismet Inönü turški, ministrski predsednik, ki je komaj ušel atentatu, je bil zelo ravnodušen, ko so odhajali. Sofer in sekretar sta se nervozna nekaj prepričala, ker jim avtomobil ni hotel takoj vžgati. Inönü je dejal: »Ne hitimo tako, saj bodo še mislili, da se jih bojimo!«

Nova francoska popevkarica

Mlada Françoise Hardy je v dveh letih zaslužila več kot milijon frankov s svojimi popevkami. Sama piše besedila, glasbo, spremlja se na klavirju in poje. Ne poje pa samo v francoščini, pač pa tudi v nemščini, španščini, italijanščini in angleščini. Poseben ugled uživa pri ministrskem predsedniku, vozi ameriško limuzino, stanuje pri stari materi, te dni pa se je zaročila s pariškim foto-reporterjem.

Kennedyju v spomin

Dirigent Leonard Bernstein — vodja newyorških filharmonikov in komponist West Side Story je svoje novo delo Kaddish posvetil umrlemu predsedniku Kennedyju. Delo je posnel z izraelskimi glasbeniki.

The Beatles — v borbi proti lakoti

Harold Macmillan, nekdanji predsednik, je v svojem govoru za borbo proti lakoti na svetu zelo obžaloval, ker na prireditvi niso sodelovali tudi znani pevci The Beatles. Tudi so na poti v ZDA Macmillan jim je pospel sporočilo: »Vaša odsotnost pomeni za prireditve toliko, kot če bi v nekem gledališču igrali Hamleta brez duha.«

Nič več okusa po medu

FRANCOSKI prvi državljan je pred kratkim izjavil: »900.000 francoskih dojenčkov, ki so se rodili lani, bo verjetno že dočakalo dan, ko bo Francija imela 100 milijonov prebivalcev.« To veliko novico je general sporočil narodu s posebnim ponosom, kajti njegova politika, da Francijo uvrsti med največje velesile na svetu, je precej odvisna tudi od naraščanja številna prebivalcev. Lanski prirastek, pol milijona Francov, odpira generalovim političnim načrtom dobro podlago.

Pri uveljavljanju francoske politike zadeva general de Gaulle na precejšnje težave. Dobro je znano, da njegovi interesi niso v skladu z interesom drugih zahodnih držav, predvsem ZDA. Ko se je pred kratkim zahodnonemški kancer ponudil, da bi zgradili sedanja stanja zahodna nasprotja je naletel na trdno generalovo hrbiteno. Na privorjanje Erharda, da naj Francija ubere bolj zmerno politiko, je general zmajal z glavo in dejal: »Združene države so žrtve svojih lastnih protislovij.« S tem je bilo napornov, da bi de Gaulle pregnorili konec. Pred nedavnim ga je že z odkritimi besedami napadel ameriški predsednik Johnson na tiskovni konferenci.

General gre naprej

V RAZLICNIH razdrobilih svojega političnega udejstvo-

Francoski predsednik Charles de Gaulle

vanja je kazal general de Gaulle znake protiamerškega maščevala. Sedanj obisk v Mehiki je skupaj z drugimi političnimi dokazi vidna potrditev, da general pripravlja sladko maščevanje.

Rad bi imel svoj avto ...

(nadaljevanje s 1. strani)
no in tehnično varstvo SRS v Ljubljani je uspešne prestat. Vrnila sta se mu pogum in samozavest.

»Tri leta mu je bilo, ko je zbolel. Vnetje srednega ušesa. Voja je še vihrala in ni bilo potrebne zdravniške nege...« — je dejala njegova sestra ondan v pogovoru. Potem je še pristavila: »Oboko pa je prišel tri leta po vojni. Otroci smo se igrali in skakali tudi po jašku za seno. Oh, ravno takrat, ko je Marko zdrel po jašku, ga je tel stari ata z viliami prazniti, da bi nakrmil živilo. Zakričali smo in onemeli. Eden izmed vilin rogljev ga je zadel nad levim očesom in poškodoval vidni živec... Danes sva z Markom najboljša prijatelja. Kar vesela sem, da se mu je uresničila želja, seveda le na pol. Avta namreč še nima in ondan, bilo je v nedeljo, je nogovarjal mojega moža, da bi se peljala v Ljubljano »Pod lipco«, kjer bi kupil rabljeno avtomobil. Zdaj samo dela in dela, da bi čimprej in čimveč prihranil. Varčen je, pa še kako! Seveda mu želim vso srečo!« — je zaključila svojo pripoved.

In Marko je res delaven. Zdaj dela in upa, da bo izpit uspešno opravil in misli na svoj javto. Tako rad bi ga imel! Morda ga bo imel že do 25. aprila, ko bo praznoval svoj dvaindvajseti rojstnodan!

REKLI SO ...

»ZAKON je lotterija; moški postavi na kocko svojo svobodo, ženska pa svojo srečo.«

F. Sagan,
francoska pisateljica

»VSAK dober pisatelj z radovednostjo spremja delo, ki ga piše. Samo slab pisatelj že prej ve, kakšen bo konec.«

J. Ursiedil,
nemški književnik

»Mnogi žencici se ne ženijo samo zato, ker mislijo, da je življenje prekrako, da bi ga delili z eno samo žensko.«

M. Dietrich,
ameriška filmska igralka

»Pravo darilo je tisto, če daš nekomu nekaj, kar bi želel imeti sam.«

N. Tiller,
nemška filmska igralka

STANE SKRABAR

• Hokej na ledu je v mnogih deželaščih postal zelo priljubljen šport. Najbolj je popularen v Kanadi in Združenih državah, zelo hitro pa se razvija tudi v Evropi. Sicer pa, kot vemo, tudi na Japonskem in Kitajskem pričenjajo z njim, in je Japonska reprezentanca na letosnjih olimpijskih igrah že marsikateremu moštvu pripravila neprijetno presečenje.

• Kot je primer perekla baseballa v ZDA zaviti v meglo, tako tudi točnih podatkov o začetkih hokeja ni. Verjetno je to vprašanje najtočne obdelal kapitan James T. Sutherland, nekdanji predsednik kanadske amaterske hokejske zveze, ki je menil, da segajo začetki organiziranega hokeja v leto 1888, ko so ga pričeli igrati v ontarijskem Kingstonu.

• Če je verjeti zgodovinskim podatkom, so prvo tekmo odigrali gojenci kraljevine univerze v kraljevega vojnega kolegija, in sicer v poledeletem pristanišču pred mestnimi hišami. Tedaj je v vsakem moštvi igralo po sedem igralcev, ki so bili oblečeni v dolge bele hlače. — Obstajajo tudi drugi podatki, ki trdijo, da so hokej igrali že mnogo prej, in sicer so vodili tekme v Halifaxu vojaki in Indijanci Mikmak.

PRIVLACNA TEKMOVANJA

Ne glede na te zgodnje dni, se je zanimanje za to igro naglo širilo po vsem svetu. že 1893. leta je lord Stanley iz Prestona namenil prvo trofejo za najboljše moštvo v tem športu, ki je še danes poznana pod naslovom **Stanleyev pokal** in pomeni nekakšno svetovno prvenstvo profesionalcev. — 1908. oziroma 1909. leta so pričeli še eno pokalno tekmovanje, imenovano **Alanov pokal**, ki ga je poklonil gospod Alan iz Montréala, in pomeni danes največjo počastitev za amaterske hokejiste.

Slednji imajo vsaka štiri leta veliko preizkušnjo tudi v okviru olimpijskega turnirja, ki je v mednarodnem športu celo bolj cenjena kot ameriško in kanadsko pokalno prvenstvo; razen tega pa je izredno privlačno tudi svetovno prvenstvo, ki pa ni nujno, da se ga udeležujejo le amaterske reprezentance. Prav zato so Kanadčani sklenili, da bodo že na prihodnjem svetovnem prvenstvu svoji domovini kot zibelki te igre vrnili nekdanji ugled. To naj bi storili na ta način, da bo na Finsko potovalo eno izmed slabših profesionalnih moštev, ki bo pokazalo, kako se igra pravi hokej.

PROFESSIONALCI TUDI NA JESENICAH

Imel sem priložnost, da sem na olimpijskih igrah v Innsbrucku s kanadskim državljanom slovenskega rodu prisostvoval hokejski tekmi med Kanado in Svedsko. Pripovedoval je, da tega hokeja, čeprav je bil med najboljšimi na olimpijadi nikakor ne more primerjati z igro moštev, ki sodelujejo v nacionalni hokejski ligi. To so moštva slavnih imen **Black Hawks** iz

Uspel posnetek odločilnega trenutka s prvenstvene tekme v hokeju na ledu med moštvo profesionalne nacionalne lige Kanade in ZDA »Kanadčani« (Montreal) in »Bruins« (Boston). Na sliki s puckom je veteran hokeja in kapetan moštva Ted Lindsay

76 let hokeja v svetu in 32 pri nas

Chicago, Kanadčani iz Montréala, Maple Leaf iz Toronto, Red Wings iz Detroita, Rangers iz New Yorka in Bruins iz Bostonia s še slavnjšimi igralci, ki so prave zvezde ZDA in Kanade. Ti ne bodo dopustili, da bi si svetovne in olimpijske naslove prilaščali Čehi, Svedi in Sovjeti, pač pa bodo eno izmed slabših moštev poslali čez lužo. To bo seveda precejšnja žrtev, saj v tistem času za moštvo ne bo mastnih zaslukov, toda — tudi ugled je nekaj vreden... So besednik mi je tedaj dejal, da je velika možnost, da bo eno izmed profesionalnih moštev nastopilo tudi na svetovnem prvenstvu v Jugoslaviji.

ZACETKI PRI NAS

Tudi pri nas je ta panoga kaj kmalu dobila svoje pristaše, in študentje so že pred 32 leti odigrali prvo hokejsko tekmo na naših tleh. To

je bilo 7. februarja 1932. leta v Kamniku, kjer sta se srečala Ilirija iz Ljubljane in domači Kamnik. S 15:1 so tedaj zmagali gostje, ki so imeli dobrega vratarja, medtem ko domačini ni bil več široki palici in mu je puck večkrat ušel mimo nje, ne da bi se ozri za njim.

Jasno, da tudi Gorenjem ni bilo treba dva-krat reči, da so se začeli poditi po ledu, tako da so z zakriviljenimi palicami pred seboj vodili puck. Za novo igro so se navduševali zlasti v Kranju in na Jesenicah. Ko so pod Mežakljo dobili umetno drsalnišče, je šel razvoj mnogo hitrejši, in komaj po kakih desetih letih igranja so Jeseničani že nastopali na državnem prvenstvu.

SPOR ZARADI TUJCA

Konec januarja 1956. leta je bilo na jeseniškem drsalnišču državno prvenstvo, ki se ga je udeležilo šest dokaj enakovrednih moštev. Brez poraza je zmagal Zagreb, domačini pa so bili drugi. Partizan, ki je veljal za najboljšo vrsto, je nastopil s Kanadčanom O'Neillom, kar je dalo tekmovalni komisiji povod, da je Partizanu dve dobljeni tekmi razveljavila, dve pa priznala.

Mučnemu vtišu, ki je ob tem nastal v našem hokeju, je že naslednje leto napravilo ko-

nec mlado jeseničko moštvo, ki se je iz Beograda vrnilo z naslovom državnega prvaka. Jeseničani so svojim varovancem tedaj pripravili veličasten sprejem, saj se jih je z zastavami in transparenti na železniški postaji zbralo več kot 5000. Po tistem so hokejisti izpod Mežaklje vsako leto osvajali državno prvenstvo — letos torej že osmico zapored.

In gotovo ne zadnjič... Tudi v mednarodnem merilu so naši hokejisti dosegli že lep ugled. Med amaterskimi reprezentancami se kosajo že kar za deseto mesto, lahko pa bi dosegli še kaj več, posebno ker imamo nekatere odlične posameznike. Felcu so na olimpiadi pravili kar »virtuoze« ali »profesor«, medtem ko je Kanadčan, o katerem sem malo prej govoril, dejal, da je drugi Mahovlić — profesionalni napadalec lanskoletnega najboljšega moštva na svetu Maple Leafa, katerega oče in mati sta po rodu Jugoslovana, tako da še on zelo dobro govori srbohrvaško.

NOVI POKRITI STADIONI

Da se je zanimanje za hokej v Kanadi in ZDA tako razmahnilo, gre največ zaslug številnim pokritim drsalniščem, ki v eni sezoni sprejmejo več kot 400 tisoč gledalcev. Po glavni sezoni pa se to število še precej poveča, zakaj štiri najboljša moštva iz NHL potem tekmujejo še za gledalce.

Pri nas zaenkrat pokritih drsalnišč še nimamo, vendar obstaja zelo veliko upanje, da bomo že pred svetovnim prvenstvom 1966. leta dobili dve ali tri. V tem primeru je pred nami novo obdobje razvoja jugoslovanskega hokeja.

JOZE ŽONTAR

Nogomet in upokojenci

Polumija, ki sva jo s Tarno-slavom Jamrovičem doživel ob priliki praznika žena, je naredila na naju globok viti. Storila sva trden sklep, da se kaj podobnega ne sme več zgoditi, vsaj na praznik žena ne. Ker je praznik žena ponovno na vrsti šele čez eno leto, imava torej dovolj časa pripravljati se nanj tako, da bova pribodenjajc najini polovici zares razveselila, zlasti že zaradi tega, ker bo takrat že uveljavljeni novi pokojninski sistem tako blagodejno vplival na najne finance, da bova labko misila na darilo, ki bo dragoceneže od letošnjih nesrečnih »kremnišč«. Še nekaj sva sklenila s Tarnoslavom: to namreč, da se glede na nedavno podražitev tobačnih izdelkov, ter glede na razmeroma previsoko ceno vinu, odpoveva Alkotinu in Nikobolu. S tem bova obkrepila najine resno ogrožene finance, ki so že skoraj dosegle stanje, enako gospodarski organizaciji pod prisilno upravo.

Ker pa mora vsak človek imeti nekaj zabave, sva užibala, kaj naj bi počela, da bi si skrilaša nain izdatno dolgi pokojninski čas. Glede gledanja televizije sva si bila tako edina, da nama za to svobo zadostuje vsak torek, ko je program televizije najboljši. Gre pa predvsem za nedelje. In tako sva sklenila, da bova odslej obiskovala nogometne tekme, ki se bodo ravno sedaj pričele. Tarnoslav se je sicer sprva nekaj upiral, češ da se ne spozna veliko na nogomet, pa sem ga takoj potolažil, češ kako se boš revez spoznal na nogomet, ko pa se je celo nogometni sodniki večkrat ne spoznajo. »Vidiš, sem mu rekel — stvar je čisto preprosta. Kar z menoi pojdi, pa ti bom pokazal igrišče, na katrem se odvija ta plemenita igra!«

Sla sva na naš novi kranjski stadion, kjer sem mu poasnili osnovne stvari, ki jih mora poznati obiskovalec nogometnih tekem. »Vidiš, tistole tam je gol. Temu pravimo tudi vrat. Tam skozi mora igralec spraviti žogo, pa jo le redko kdaj. Več, to je približno ena-

ko težko kot če prideva midva »nadelana« domov, pa ne najdeva vrat. V golu stoji golman boja tako nespametna, da bi ali vratar, ki brani žogi vstop v mrežo. Enako kot najini polovici nama, kadar sva »podgasom«. Po tem travniku se bi rad imel poslat!«

»No, več kaj — je reklo Tarnoslav — menda vendar ne deva vrat. V golu stoji golman boja tako nespametna, da bi ali vratar, ki brani žogi vstop v mrežo. Enako kot najini polovici nama, kadar sva »podgasom«. Po tem travniku se bi rad imel poslat!«

»Prav, pa ne bova žvižgal, dokler ne bo treba. Sicer boš pa sam prišel do tega, da spaši igrišču skrb sodnik, ki ima dva pomočnika. Ko pripelje sodnik igralce na igrišče, vikar ne prsti v usta in na vso moč žvižgaš. Ko ostali nehaš žvižgati, nehaš še ti, potem pa izvsega grla zavpije: »Fui, sudija! U špirit!« Tak je namreč pozdrav sodniku, ki po takem pozdravu dobi takoj strah v kosti in sodi tako, kar je za domače prav. No, »fuzbalu«. O tem pa pribodnikar poskusival!«

Tisti dan nisva mogla končati najine debate o nogometu, zato sva se zmenila, da se bova dobila jutri popoldne in da bo ob tej prilici Tarnoslavu pojasnil še ostale važne podrobnosti o nogometu ali kakor mu po domače pravimo, o »fuzbalu«. O tem pa pribodnikar poskusival!«

Lipe

SOLATA

Kdo si ne bi zaželel po nekaj mesecih koljin, reberc, želodčkov in pečenic, posvetiti svoj telešček s prvo solato? Ja, solata, solatka je tista reč, ki nas iz zimske utrujenosti pomladansko počasi. Pa ne samo počasi, ampak tudi požene krvni obtok, posebno takrat, kadar jo kupuješ. Pravijo, da ima letošnja solata to prednost za potrošnika, da mu solate ni treba beliti doma, ker mu dobro zabeli že prodajalec. Ni dobro, da v tem času kupuješ solato prevečkrat, ker takoj vzbudiš pri sosedih zavistno vprašanje: le kako more ta človek pri tej plači dvakrat tedensko jesti frišno solato?? Ker je tako jamranja zaradi teh visokih cen, sem se pozanimal v naši špecjalni zelenjavni štacuni, kakšna je res stvarna cena solati, pa so mi odgovorili: pri nas je tako: kadar jo imamo zadost na zalogi, je po 350 din, kadar jo pa nismo je pa tudi po 150 din. Če verjamete ali ne, da sem bil malce paf zaradi takega solidnega odgovora prodajalke! Kar se mi pa najbolj je to, da je celo regrat po-

Tako vam povem: če bo drugo leto solata še dražja, potem vam predlagam, da jo vsadite v cvetlične lončke in naj vam služi samo še kot sobni okras. Pri sajenju solate v cvetlični lončki pa morate paziti predvsem na to, da v lončku ne bo preveč zemlje, sicer boste ob otroške doklade.

GREGA

U LOK SE J ŽE SPET NEKI PREMAKNIL

Učas se nardi, de se kešna reč na ubena viža pa za ubena gnada nkamer na premakne. Včas se nardi, de kešn ulak stoji na štacjonu, de b hmal korenine pognou, če b na tleh stane ne pa na glajzah. Pol ga pa učas še mal nazaj pomakne na namest naprej.

U Lok sa doug cajta premikal turizm, pa jamral, de brez cimru pa štarij pa hotel ni za misli na kešnata prau pa poornh turizm. Pol sa pa cela reč tolk »naprej« porinl, de sa ta fletne privatne štarije zaprl. Sa djal, de zato, k nisa »sanitarne«. Za mera

sa bel gviš Šli h »Kronbirtu«. K se j to mal polegl pa pozabil, sa pa djal, de baja hotel sezidal. Pa se j spet govaril pa gruntal pa sjal, de sa ta presjane otrobe komi u snope sprot vezal. To j gviral tolk cajta, de j blo načrtu ulik, dnara pa neč. K se j pa začel od krajecu pa od soldu govor, sa pa djal, de na kaže dergač, ket »Kronbirta« mejhn poslekat pa en par cimru na nou zrhiat. Če b se šlo za industrija, b se temu lahko rekli rekonstrukcija, je pa le mal enga popravljanja. To pa zato, k »Kronbirt«

sa bel gviš Šli h »Kronbirtu«. K se j to mal polegl pa pozabil, sa pa djal, de baja hotel sezidal. Pa se j spet govaril pa gruntal pa sjal, de sa ta presjane otrobe komi u snope sprot vezal. To j gviral tolk cajta, de j blo načrtu ulik, dnara pa neč. K se j pa začel od krajecu pa od soldu govor, sa pa djal, de na kaže dergač, ket »Kronbirta« mejhn poslekat pa en par cimru na nou zrhiat. Če b se šlo za industrija, b se temu lahko rekli rekonstrukcija, je pa le mal enga popravljanja. To pa zato, k »Kronbirt«

sa bel gviš Šli h »Kronbirtu«. K se j to mal polegl pa pozabil, sa pa djal, de baja hotel sezidal. Pa se j spet govaril pa gruntal pa sjal, de sa ta presjane otrobe komi u snope sprot vezal. To j gviral tolk cajta, de j blo načrtu ulik, dnara pa neč. K se j pa začel od krajecu pa od soldu govor, sa pa djal, de na kaže dergač, ket »Kronbirta« mejhn poslekat pa en par cimru na nou zrhiat. Če b se šlo za industrija, b se temu lahko rekli rekonstrukcija, je pa le mal enga popravljanja. To pa zato, k »Kronbirt«

SMOJKA

Butale MILČINSKI · NOVAK
na Gorenjskem

Butalci gredo v Avstrijo

Butalcem je pošla solata in je bilo to nerodno nje za kuho in za gospodinje, nego tudi za butalski žep kajti niso kaj vedeli in kam, kadar so prišli v trgo vino po solato in jim je od jurja ostal le drobiž, in to ni bilo redkokrat.

Pa so moževali in nazadnje sklenili: ni drugače, treba vzet obmejno propustnico in z njo v Avstrijo po zelenjavu, kajti je tam lepša in cenejša. Dejali so pot da bo dolga in da vzamemo salamo in kruh s seboj da ne bodo trošili šilingov po restavracijah. In še zastan švercanja so moževali, ali bi kazalo vzeti kaj več dinarjev na pot, kot je dovoljeno, kajti je carina neznansko sitna in so na meji vsake sorte pregledi.

Je dejal najpametnejši: »Stotaki se najbolje menjajo. Veste kaj, dajmo vsak svoj denar Piškarjevemu Ražmu, največjo ima številko čevljev, lepo naj spravi stotake pod podplat in ne bo taka škoda, če ga cariniki dobre, kajti bodo pobrali denar samo enemu, drugemu pa se zna pripeti, da ga pobero dvema ali vsem.«

Pa so sklenili, da je ta beseda modra, in so kupili povratno karto za vlak in se odpeljali.

Vozili so se skozi tunel in mimo dveh carin, da so prišli v prekrasno mesto Beljak. Tam je zelenjava, da pokajo izložbene šipe od nje in se tej zelenjavji pravi Gemuse.

Tam zelenjava tudi prodajajo. Pa so nakupili Butalci dvanajst mrež zelenjave vsak: solate, paradižnika, cvetače, paprike in kar je še take reči, in so Beljačani jako prijazni ljudje: dovolili so jim, da lahko še prideo, kadar jim bo česa treba za denar.

Butalci so bili silno zadovoljni in so stopili še po drugih trgovinah, da zapravijo prišvercani denar — potem bi krenili zopet domov.

Pa je bila tudi v drugih trgovinah čisto drugačna postrežba kot v Butalah in se je Butalem zgodilo, da so bili novi od podplatov do frizure, še preden so utegnili povedati, kaj bi pravzaprav radi. In so bili oblečeni in obuti tako lepo, da drug drugega niso več poznali, nego so se izpraševali, iz katere komune si in kam si namenjen.

Ta reč jim ni bila všeč. Natovorili so mreže z zelenjavu, odpravili se na pot v Butale in so jim begale glave nemajhne skrbi, kako priti mimo carine.

Sedeli so v čakalnici in tedaj se jim je zahotelju južine.

Izvlekl so salamo in kruh in ju pričeli natepavati. K salami in kruhu gre zelenjava, postavim paradižnik ali paprika. Pa so barali v kolodvorski restavraciji in prosili natakarja za paradižnik ali dva. Ni ga imel ali ga ni maral dati ali jih ni razumel: ne v tej restavraciji ne v drugi niso dobili paradižnika ne paprike. In so suho morali jesti salamo s kruhom. Ni jim dišala. Žejni so šli na vlak: salama in kruh brez zelenjave ni južina!

Ko pa so se pričeli z mrežami prerivati na vlak, so se jim lica zasmajala od ušesa do ušesa: »Iskali smo paradižnik in papriko po restavracijah, pa ju imamo dvanajst mrež, hvala švercanju!«

Bili so potolaženi in so se žurili proti Butalam.

Cim bolj pa so se bližali domači občini, bolj jim je rasla skrb, ali so pravi ali niso pravi. Preden so jih šilingi zanesli v trgovine, so bili še pravi, potem pa so se izprevrgli.

Pozno zvečer so dospeli v Butale in izstopili iz vlaka. S strahom je vsak stopil v svoj blok, ponizno pozvonil in vprašal, ali je gospodar doma.

Pa so povsod prejeli odgovor, gospodarja da ni in da je šel v Avstrijo.

Sedaj se je vsak oddahnil in je reklo: »Hvala švercanju, pravi sem! Če bi pa zdajle gospodar bil doma, joj meni, ne bi zvedel, kdo da sem in kam naj se obrnem. Se pokojnine bi mi, rajtam, ne priznali!«

In so bili zelo veseli in ko so jih izpraševali, kakšno mesto je Beljak in ali je postavnejše od Butala, so dejali: »Kaj bo postavnejše — niti enega kupa snega ni več na cestah, da bi človek zanj počenil, kadar je nuja!«

Prihodnjič: KAKO SO BUTALCI SIRILI SOLO

Avstralci se ne pogovarjajo z rokami

Zapis o deželi »na koncu sveta«, o kateri nam je pripovedoval naš rojak Sivo Tory

Eden takih med njimi je bil tudi **SAVO TORY**, ki že drvarsto let živi v daljni Avstraliji v Sydneju, ali kakor pravijo sami Avstralci, »na koncu sveta«. Sivo Tory je čistočrven Slovenec, rojen v Trbovljah. Razmere so ga prisile, da je emigriral. Do leta 1950 je živel v sosednji Italiji. Kaže, da so njegov konjiček jeziki, saj jih govori kar deset. Ze v Italiji je delal na biroju za emigrante. Srečeval se je z rajrazličnejšimi ljudmi od madžarskih generalov do russkih kmetov. Leta 1950 se je z družino preselil v Avstralijo, kjer živi še danes. Tu se je zaposlil v informacijskemu servisu za emigrante v »COMMONWEALTH SAVINGS BANK OF AUSTRALIA«.

Te dni je prišel s svojo družino na obisk v Slovenijo. Njegova dva sinova sta prvič videla sneg in skoke v Planici pretekel nedeljo. Ničsta se mogla načuditi lepoti planinske doline in kako je mogoče skakati na tako veliki skakalnici. Nista verjela, da se sneg lahko drži na drevesih. Zato so ga šli gledati na Pohorje. Vsega tega v Avstraliji ni. Tam nimajo tako lepih planin in naravnih lepot, relief je nezanemiv, enoličen, kakor je delo enolično za prenkaterega mladega človeka, ko pride v Avstralijo in mora s krampon trdo delati na cesti, če ne zna dobro angleškega jezika.

Srečanje z jugoslovenskimi novinarji

Zgovornega rojaka smo srečali na Gorenjskem. Rad se je pomenjvalo z nami. Slovenski jezik mu še vedno teče tako, kot bi zmeraj živel

tu. »Srečni ste, da živite v tako lepi domovini. Res drži še vedno pregovor: Ljubo doma kdor ga ima. To me tudi vedno dobesedno privleče v domovino,« je začel pripovedovati.

»Z Jugoslovani in posebej s Slovenčem imam vedno precej stikov. Najbolj so mi ostali v spominu jugoslovenski novinarji na olimpijskih igrah v Rimu leta 1960. Na olimpijadi sem bil prav med novinarji kot prevajalec. Se dobro se spominjam Benja Hvala, Hrvoje Macanoviča in Mladena Delića. Bil sem z Delićem, ko je prenašal nogometno tekmo Jugoslavija : Danska; tuji reporterji so kar prenehali s komentiranjem tekme in samo strmeli v Jugoslovanskega reporterja, saj se niso mogli načuditi, da mu tako gladko teče Jezik.«

Razvajena avstralska mladina

Pogovor je tekel o najrazličnejših stvareh. Kakšen je trenutno najaktualnejši problem na avstralski celini? Vsak Avstralec ali priseljene bi odgovoril, da mladina. Avstralija zavzema po mlašinskem prestopništvu tretje mesto na svetu. Avstralska mladina je razvajena inlena. Otroci premožnejših družin imajo denarja dovolj, porabijo ga pa le za neumnosti in za lahko in sladko življenje. Odnosi med starši in otroci so nemogoči. To pove primer, da že dvanaestletni fant pravi svojemu očetu »naš ta stare«. Otrokom ni prav, če oče ne zna dobro voziti avtomobila ali če kašila in smrči v postelji.

Življenje je trdo

»Mladi fantje, ki bežijo preko meje, si mislijo, ko jih pošijejo v Avstralijo, da tam leži zlato na cesti,« je nadaljeval Sivo. »Toda ni tako; najprej moraš dobro znati jezik, če se hočeš uveljaviti. Avstralci se ne pogovarjajo radi z rokami. Hočejo, da se jim vse pove in ne pokaže. Precej je takih, ki kmalu spoznajo grenkobe življenja in ubupajo. Želijo si nazaj v domovino. V Sydneju, kjer živim, in povsod po drugih avstralskih mestih krži šala, ki jo vsakemu novemu priseljencu povedo: Prvih dvajset let je težko, potem se boš pa že privadil. To je anekdota, ki je v bistvu zelo resnična in pravzaprav tragična.«

30 dni z ladjo v Jugoslavijo

Da je Avstralija res »na koncu sveta«, nam pove tudi podatek, da potrebuje najsolidnejša ladja polnih 30 dni do Jugoslavije. Tako dolga pot ni mala. Velja te precej denarja in zato si jo teško privoščiš. Avstralci hranijo denar, da potem, ko so že upokojeni, potujejo v London ali kakšno drugo mesto na kontinent.

»Domotožje je menda na svetu najhujša bolezna. Niti rak ali kaj podobnega ga ne odtehta. To sem sam preizkusil na lastni koži. Zato me vedno všeč domov. Kar sem tu pri vas, sem doživel že veliko prijetnega. Preseneča me vaše življenje, vaša življenjska raven. Avstralci so do nedavnega kaj malo vedeli o Jugoslaviji. Danes vedo že precej več in se navdušujejo nad politiko neangažiranosti Jugoslavije v svetu. Niso vedeli, kje se sploh Jugoslavija nahaja. Danes je že povsod začrtana na avstralskih zemljovidih. Otroci se v šoli učijo o Jugoslaviji...«

Presenetilo me je marsikaj, ko sem prišel v domovino. Na primer tole: Čez melo dobili na Sorici v Selški dolini (Foto: Fr. Perdan)

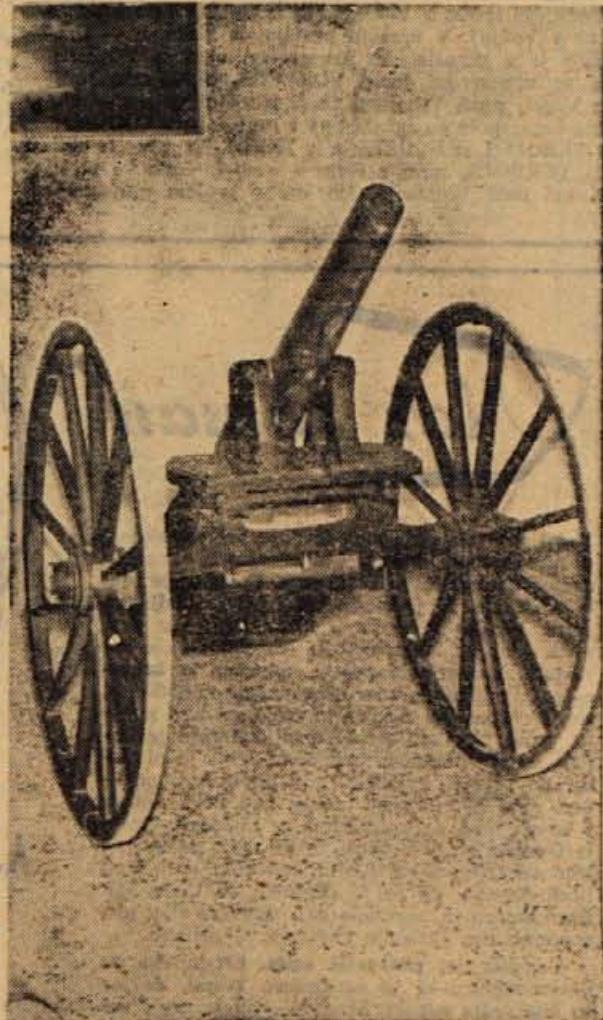
Ljudje so si že od nekdaj iskali svoj življenjski prostor. Sli so »s trebuhom za kruhom«, kot to običajno pravimo. Stevilni Slovenci žive povsod po svetu. Statistike kažejo, da jih živi v Združenih državah 276.000, v Kanadi 20.000, v evropskih državah 35.000 in v Avstraliji in drugih deželah 30.000. Vzroki za izseljevanje so različni. Največ je takih, ki so se izselili zaradi gmotnih razmer.

bo počitnice preživel v naših gorah. Ne bo kralju spet takе priložnosti, kajti takšni gora, kot jih imamo mi, Avstralija nima.

Se bi se lahko pomenovala ure in ure in zmanjkalo bi prostora, če bi hotel vse opisati. Naš rojak Sivo Tory je človek, ki je nedvomno v življenju že veliko izkušil. Verjetno so mu dnevi in urice, ki jih preživila na domači grudi, najlepši, ali kakor pravi sam: »Nimam več Jugoslovanskega državljanstva, ampak da sem Slovenc, tega ne bi mogel nikjer in nikdar zatajiti.«

MILAN ZIVKOVIC

Loški muzej v zadnjem času izpopolnjuje ne le svoje etnografske zbirke (o čemer pišemo na 7. strani), ampak tudi druge. Na slike je top za sporočanje o požaru, ki so ga

Poslednje Prešernove znanke

Skrb in bolezen, ki sta kljuvali pesnika v njegovih kranjskih letih, gotovo nista mogli biti pobudniči erotičnih čustev. Izročilo pravi, da so bili ti kratkotrajni prebliski zelo zelo redki. Posebno, če posmislimo, da je Prešerna prav do zadnjih ur spremjalna neizpolnjena obluba do Ane Jelovškove in obet otrok.

Zatrdno pa smo lahko prepričani, da so bili vsi pesnikovi odnosi do njegovih kranjskih znank čisti, platonični. Vendar pa je tudi gotovo, da so bila vsa ta znanstva z ženskami blžajo za čuteč in rahlo Prešernovo srce.

Ena takih znank je bila Marija pl. Vest,

Slovarček krajevnih imen

Že nekajkrat sem slišal v radiu med oddajo NASI POSLUSALCI CESTITAJO IN POZDRAVLJAJO krajevno ime VOKLO. Nekam zasrbelo me je v ušesu, ko je napovedoval izgovarjal to ime z ozkim ô — torej: VOKLO, ali iz VOKLEGA, namesto VOKLO, iz VOKLEGA — obkarsat s širokim ô — to je VOKLEG — obkarsat s širokim in dolgim ô. Za ločevanje vokalne kvalitete je navadno uho zelo občutljivo; zlasti pa napako najprej opazijo tisti, ki živijo v kraju ali v njegovi neposredni bližini in se s tem krajevnim imenom pogosto srečujejo v vsakdanji živi rabi.

Kako očiten je razloček med širokim ô ali ê, bi lahko videli v primerjavi naslednjih krajevnih imen z občnimi imeni: VOKLO; gôra; VOGLJE; môst (v prvem primeru široki ô v osnovi, v drugem pa ozki ô); ali za e: široki: KOMENDA, ČELJE; vêža, Zêna, in ozki: Podreča, BÉGUNJE; mesto, bêrgla. Imen s podudarjenim širokim e tipa ČELJE je na Gorenjskem zelo malo (zaman sem iskal primer!).

Drugače pa je beseda VOKLO v sklanjatvi pridevniškega izvora in se sklanja po zgledu pridevnikov srednjega spoja: iz Voklega (ne iz Vokla) ter v Vôklem (ne v Voklu). V narečju pravijo: iz Vôkuga. — Drugače je z množinskim krajevnim imenom VOGLJE, ki so neposredni sosed VOKLEGA. Sklanjam to rej iz Vôgelj proti Trbojami (tudi množinsko ime — oba ženskega spola po zgledu lipa v množini), v VOGLJAH, v TRBOJAH, iz VOGLJ in iz TRBOJ. Napaka je oblika TERBOJE, torej z ejem v osnovi. Tako so pisali Nemci med okupacijo, ker oni v svojem pravorečju

poročena Gasperini (1811-1861) hčerka Jožefje pl. Vesta, profesorja za kmetijstvo na ljubljanskem liceju in lastnika gradu St. Peter v Smartnem pri Kranju. Prešeren je Marijo spoznal kot eno najduhovitejših žensk njegove dobe še pred njo poroko. Bila je ena najbolj gorečih častilki pesnikov. Po mnemu sodobnijo je na sanjašto. Kot glasbeno izobrazkov je njen navdušenje za Prešerna mezena žena je napisala melodijo za pesnico »Pod oknom«. Skladba po načinu mehko zveneče italijanske serenade je bila zložena že pred marčno revolucijo leta 1848. Marijin brat Viktor, poznejsi predsednik deželnega sodišča v Celovcu, je

ne poznajo samoglasniškega r, kakršen se uporablja v besedi TRBOJE. Ô v osnovi pa je ozek in nosilec poudarka. Imena za prebivalce krajev pa so: Vokolani, Vogljanci, Trbójci in Trbójcani; pridevni: vogljanski spomeniki, vokelska šola (v rabi je tudi pridevnik vokolanski), trbojski fantje.

Omenimo naj še dve množinski krajevni imeni iz tamkajše okolice: PRASE in MOSE (obe ženskega spola). Simon iz Praša, v Prašah, Prašani, praški kmetje (v domači rabi je poudaren na obrazilu, torej praški). V besedi Moše izgovarjam ozki ô v osnovi; torej Môše, ne pa Môše (s širokim ô). Za prebivalce tega kraja rabijo ime MOSANI, domača raba pa vriva v koren med O in S soklasnik V; torej: MOVSANI so prebivalci MOS pri Trbojah. Pridevnik pa je moški; v izgovorjavi je nerazločen u v osnovi, poudarek (kratki) pa bi bil na koncu; torej muški fantje.

Navedem naj še dve imeni ženskega spola v ednini — to sta PODRECA in ZERJAVKA. Pri besedi Podreča je e poudarjen in je ozek, v drugem imenu pa a: Podreča, Zerjavka. V rabi pa so naslednji predlogi: Na Podreči je bil rojen Simon Jenko, po treh letih pa se je preselil s Podrečem v Praše. Sklanjatev imena je preprosta, ker se ravna po zgledu lipa. Prebivalci kraja so PODRECANI (v domači rabi brez končnega i zaradi vokalne redukcije); pridevni je podreški. ZERJAVKA je majhno naselje pri Trbojah. Iz ZERJAVKE do PREBACEVEGA, ZERJAVCANI, ZERJAVSKI, PREBACEVPO pa je krajevno ime srednjega spola, v sklanjatvi pa se ravna po pridevniški sklanjatvi: NA PREBACEVO, S PREBACEVEGA proti: HRASTJAM, PREBACEVCI, PREBACEVSKO polje itd.

JOZE BOHINC

Ana Jelanova (1809 — 1858)

ostalo ime druge gostje ohraneno. To je bila Luisa Oblakova, poznejsa nemška pesnica, ki ji je Prešeren že prej, v Ljubljani, posvetil znano pesem »An eine junge Dichterin«, v kateri jo svari pred mukami in brezupom pesniškega poklica.

V dvoje kranjskih gostiln je naš Prešeren najraje zahajal, k Jelenu in na Staro pošto. Obe sta bili najuglednejši v takratnem mestecu, ki pa je imelo večjih gostiln in manjših krčem kar 56, torej precej več kot današnji veliki Kranj.

Pri Stari pošti je s svojim možem Ivanom Mayerjem gospodarila Neža, rojena Pečar iz Podkorenja. Do nje je moral naš pesnik gojiti posebno čustvo, saj ji je podaril snopč pesmi v rokopisu in pa prvi zvezek Flajšmanove pesmarice »Gericla« s kompozicijami lastnih pesmi. V to knjižico je Prešeren napisal posvetilo in par vrstic pesmi »Kdo ve, kragulja ...«

Neža Mayerjeva je imela v letih 1847 in 1848 pri sebi svojo sorodnico iz Bohinjske, Minco Miklavčičevi, ki ji je pomagala v kuhinji in pri strežbi gostov. Prešeren je to »bohinjsko rožo« rad videl in ji zložil marsikatero štiriravnstvo. Te priložnostne pesmi je ohranila v spomin Mimina hčerka Angela in jih sporocila Tomu Zupanu.

Zadnja, najbolj zvesta in materinska prijateljica pa je bila Prešernu gotovo gostilničarka pri Jelenu Ana Jelanova, rojena Probinar (1809 — 1858). K Jelenu je pesnik zahajal bolj kot hišni prijatelj ne le kot gostilnički gost, saj sta bila z gospodarjevinom bratom v Ljubljani gimnazijalska šošolca. Z Ano se je Prešeren rad pogovarjal o najračičnejših stvari, ker je bila žena načitana in nadarjena. Kot so skrbni in posli preobloženega soprogona na vse strani vpreženega moža (Jakob Jalen se je razen z gostilno bavil še s prevozništvo, prevzemal dela za erar in bil nekaj let tudi kranjski župan) in kot mati kar šestnajstih otrok je našla v svojem srcu še prostora za ljubeč materninski odnos do nesrečnega pesnika. Prav Ana Jelanova je rešila Prešerena, ki se je v obupu odločil za samomor, prav ona je bila pesnikova tolaznika v zadnjih smrtnih urah. Vzeto ga je v bolezni obiskovala in mu donašala vsakovrstnih priboljškov. Ana Jelanova je tudi ohranila zadnje pesničke besede: »Vzdignite me, zadušiti me hoče!«

CRTOMIR ZOREC

Novo v etno- grafiskem oddelku Loškega muzeja

Etnografski oddelek v Loškem muzeju zadnja leta ni doživel bistvenih sprememb in dopolnitiv, seveda če smatramo prvi jugoslovanski muzej na prostem na grajskem vrtu v Škofiji Loki kot samostojen oddelek Loškega muzeja. Brez dvoma je delo v narodopisni zbirki in v muzeju na prostem med seboj tesno povezano, saj je cilj obhod oddelkov isti — obiskovalcu muzeja čim bolj nazorno prikazati narodnostne razmere na loškem področju v preteklem in današnjem času.

Letos bo Loški muzej svoj etnografski oddelek temeljito preuređil in bogato izpolnil. Preuređitvena dela, ki so jih muzejski delavci priceli že januarja letos, bodo končana pred pričetkom letosnje sezone. Največ dela imajo sedaj muzealci v dvorani, kjer so bile doslej prikazane obreti klobučarstvo, glavnikarstvo, usnjarsvo, čipkarstvo in sitarstvo.

Cipkarska in sitarska obrt hosta odsej prikazani v sedanji sobi v kmečki hiši. Novost v Loškem muzeju bo sistematično prikazana streharska obrt, ki bo obsegala kritje s slamom, s skrilom ter s skodlami. Vsak izmed treh vej stare streharske obrte bo v narodopisnem oddelku prikazana s streho v delu, z vsemi orodji, s fotografiskimi posnetki s terena in s pojasnilom.

Streharstvo, ki bo v muzeju zavzemalo prostor, kjer so bila doslej razstavljeni sitarski orodji, bo najbolj zanimalo meščanske obiskovalce, ki se bodo lahko v muzeju izčrpno seznanili z izumirajočim kritjem streh s slamom, s skodlami ter s skrilom. Se eno novost pripravlja Loški muzej za svoj narodopisni oddelek. To so lutke v naravnih velikosti, ki bodo nameščene pri orodjih in strojih. S tem bo za obiskovalca postopek delovne operacije bolj živ in bolj razumljiv. Žal, zdaj še ni možnosti, da bi lutke v muzeju namestili že pred pričetkom sezone, upajmo pa, da bo končan sklep.

»Prstan ni posebno dober,« je reklo dragotinar. »Malce zlata in nekaj diamantnih drobcev.« Kmalu se moram lotiti dela. Kdor noči boli izpostavljeni temu svetu, mora delati. Svetu travojanju, tisočletni trgovski nizkotnosti. Ce deša, prodajaš le samega sebe. Ves preostali čas pa si kupec. Sloboden kupec.

»Poslušajte,« je rekla, »kakšni diamantni drobci vendar. Tole so zelo lepo brušeni; majhni brijanti.«

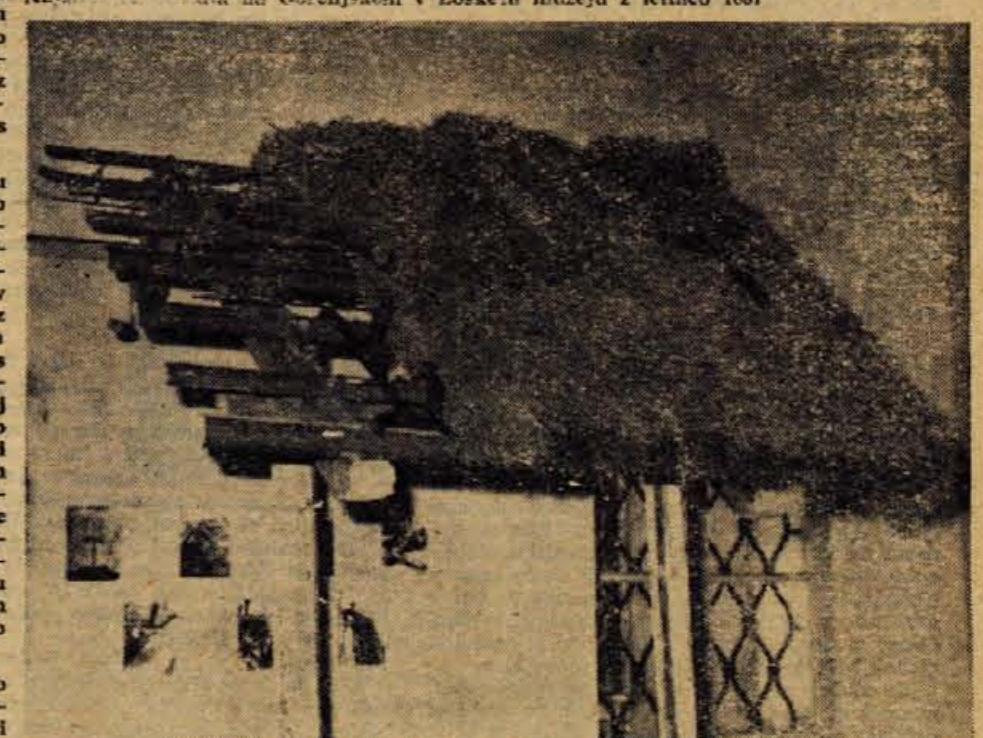
»Ce tako menite,« je bladno odgovoril. Skognil je z rameni, pogovor je bil zanj že zdavnaj pri kraju, vrnil je pa prstan, spravil leto v predel in ga zaklenil s kretnjo, ki je pomenila dokončen sklep.

Bistveno nespremenjena bo ostala v narodopisnem oddelku le tkalca zbirka, ki je bila že doslej dovolj nazorno urejena.

A. MRZEL

Narodopisna zbirka na Gorenjskem v Loškem muzeju z letnico 1687

Loški muzej v teh dneh končuje s prikazom streharstva. Na sliki: starinska sircha (Vsi posnetki: Franc Perdan)

Naš roman

A. A. BEG

Kako si predstavlja zasedovanje, saj vse skupaj ni resnično, štirindvajset ur sem imela opraviti z dvema nemogočima človekoma. Toda to je bilo le naključje, ki je mimo, zdaj je ponedeljekovo jutro. Vendat je zavila iz Mercerie, v vse tišje ulice, kjer bo lahko opazila človeka, ki me sledi, kolportažni pojem, odgovor iz kriminalnega romana, nikdar niso nikogar zasedovali, tudi v benesku megletem zraku ni bilo nobene sence, barvasti zidovi, med katerimi je hodila, so bili hladni in brez senc, nihče ji ni sledil po praznih callettih, pod oboki sottoportovic. Zdaj ni več prav vedela, kod hodi, dokler v izrezu med dvema hišama ni zagledala Canala Grande, zavil je proti desni, ujela za kratek trenutek pogled na Rialto, zabreda spet med ljudi, pustila, da so jo odplovili; na Campi San Bartolomeo in zagledala nad trgovino zlati grb s plemišitim antičnim napisom: Gioielliere.

Vstopila je, poskušala bom, prodajala je temno lesketal, nad prodajno mizo so visele tri svetilke iz pozlačene kovine. Luč je sijala na steklo, na zeleni žamet, in dajala preostalem prostoru rjav somrok, ga spreminala v toploto votilno, izza zaves je stopil majhen,

z dolgočaseno ga je vzel, prijet s palcem in

dobro blečen moški, temna obleka s pikčastim vzorcem, ohlapno nabran kos bele svile v premem žepu, nikdar mladi in nikdar dozoreli, v neodločljivi, srednji starosti odreveneli koščeni obraz je prizadetna strelm vanjo.

»S čim vam lahko postrežem, signora?«

»Prstan bi bila prodala,« je rekla Franziska.

»Slab čas sta izbrali,« je sočasno dejal, ne da bi poskušal prikriti nagel preobrat iz zadovoljnosti v obrambo. »Pozimi tukaj skoraj nji kupcev.«

Tujka, ki želi prodati nakit, pozimi, v Benetkah, Rdečelaska dobrega videza. Zenska tako dobrega videza mora prodati nakit, če se je za to odločila.

Nisem v takšni stiski, da bi moral za vsako ceno prodati prstan. Trideset tisočakov imam. Od včeraj imam spet trideset tisočakov. Toda prstan bi moral pravzaprav veljati sedemsto mark, osemdeset tisoč lir, prav širok zlat prstan, vreden devetsto mark, s tremi majhnimi diamanti. Herbert je plačal zanj šestnajsto mark, pri Carstenu v Düsseldorfu. Tako bi imela stodeset tisočakov, brezhlbna majhna operacija, v Münchenu ali Frankfurtu, in potem dovolj časa, da si poščim službo ali kar takoj odpotjem v London in Stockholm. V Londonu in Stockholmu je poznala mesta, kjer bi jo takoj sprejeli, če bi se odločila za otroka ali pa tudi ne bi rodila, lahko ostarem v Angliji ali na Svedskem, tudi z otrokom. Anglija in Svedska sta deželi, kjer ljubijo otroke, deželi, kjer še obstajajo sodnje. Odpriala je torbico, vzel iz nje prstan in

ga pokazala dragotinarju.

Videla je tisočletno trgovsko nizkotnost, pustil bo, da pojdem do kraja, do skrajnega ponizevanja.

Konec belega in modrega Nila

Doslej smo spremljali oba Nila — modrega in belega — od njunih izvirov skozi Ugando in Etiopijo, skozi najbolj divje predele črnega kontinenta in se danes ustavili v srcu Sudana — v Kartumu. Tu ni več dveh Nilov. Odtod teče samo še eden, pravi Nil »Kraljevska pot Egipta«, kot ga je imenoval Ramzes II.

Zgodba o svečeniku Janezu

Smo na palubi ladvice, ki nas je peljala med otoke na jezeru Tana. Sedeli smo v senci pod plahlo, sredi plemena črnih mož in žensk, zavitih v lahke mrežaste tkanine, ki so se zdele kot pajčolani orientalskih plesalk z zlatimi obroči na gležnjih in v nosnicah. Ti Sudanci so bili prvi črnci, s katerimi smo resnično zaživeli. Občutili smo isto čustvo nedolžnosti in veselja in tiste čudovite, ponovno doživete otroškoosti, ki smo jo spoznali ob ognju v taborišču na vrhu Giš Abbai. Oni pojejo, se smejejo, jedo, se igrajo in spijo z nekako živalsko hvaležnostjo, ki se čudovito poda svetu, ki je kot ustvarjenanje in kjer se zdi, da se človek ne loči od drevesa, zemlje, vode, neba in niti — od človeka!

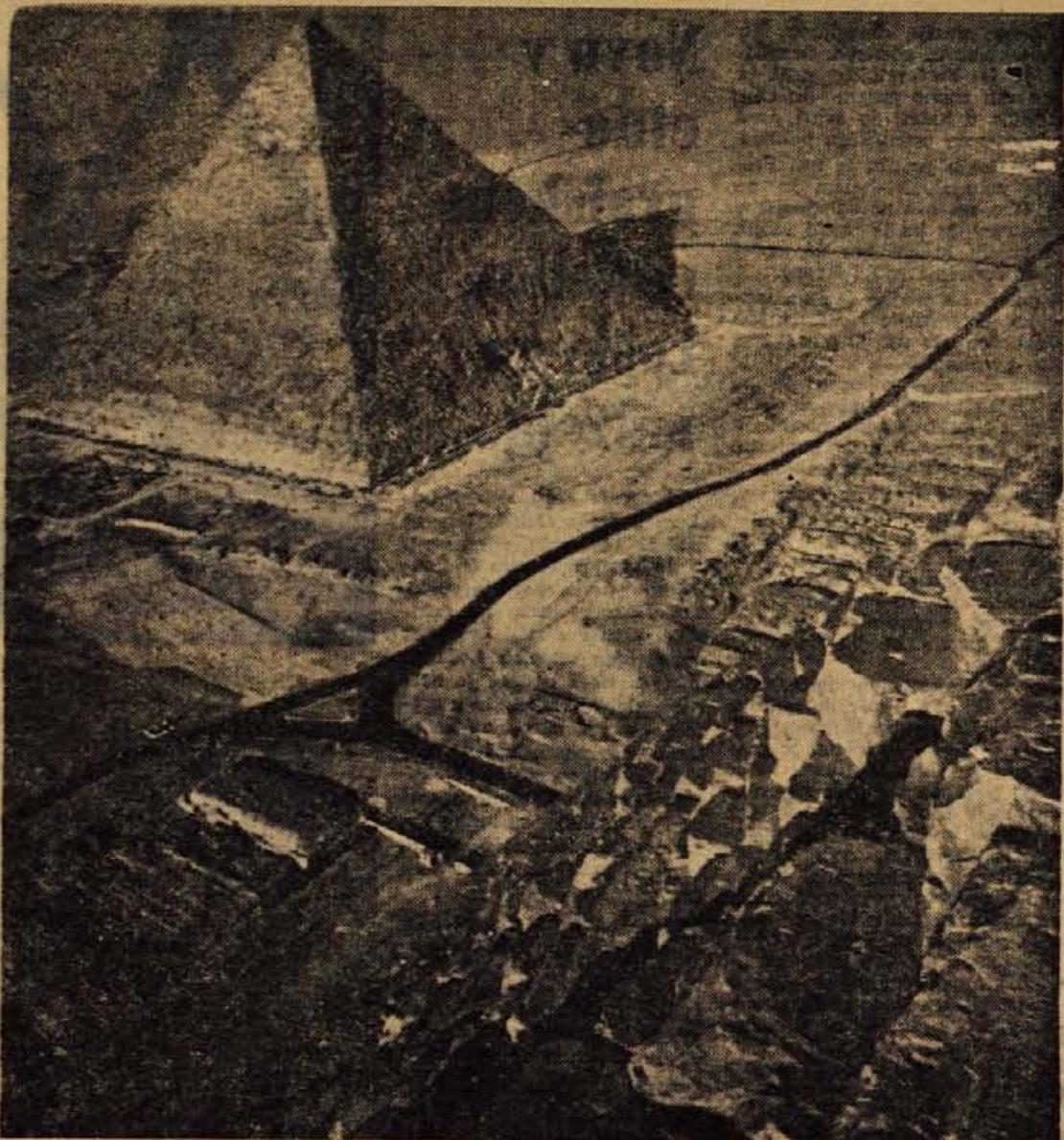
Prikazali so se prvi otoki, naseljeni z rožnatimi flamingi, pelikani, ogromnimi dolgorakimi in kraljevskimi ibisi — črnimi in belimi — ki so postali božanstvo v 1500 km oddaljenem Egiptu, kjer pa so danes že povsem izumrli. Na največjih otokih pa živi po nekaj redovnikov, ponekod tudi po en sam, izven sveta in izven časa. To so menihi ali samostanci, taki, kot je bil sveti Anton v svoji puščavski celici. In tale pred nami je pravi puščavnik z brado, z očmi, polnimi skušnjave, z obleko iz raševine in z golemimi nogami. Srečali smo ga na otoku Degastefanos, kjer smo se najprej ustavili. Navpični raj pod palmami bi ga lahko imenovali; kajti edina steza, ki so jo napravile koze, vodi skoraj navpično na vrh otoka. Puščavnik živi tu z dvema bratoma. Njihove bambusne kočice stoejo okrog slavnate cerkve, ki je bolj podobna sudanski kolibi kot cerkvi.

Medtem ko je ladja odšla, da preskrbi še ostale otroke s potrebnimi živilji, so nam puščavniki, ki skrivajo najdragocenejše rokopise egičanskega krščanstva, postregli z medino in mlinci, ki so jih sami napravili, ter nam pripovedovali o slavnem svečeniku Janezu, ki si je tod poiskal zavetje. Govorili so z neko otroško rastojto, kot bi to pravljilčno zgodbo, o kateri je sanjala vsa srednjeveška Evropa, sami doživeli.

Ozki hodnik smrti

Nenadoma smo med dvema otokoma ponovno našli na izgubljeni Nil. Potem, ko njegov temni tok prečka jezero od vzhoda proti zahodu, mirno zopet odteče skozi kavne in čajne plantaze, ki obrobljajo puščavo. Toda v Tisisatu mu zmanjka zemlje. Tu pade 50 metrov globoko v prepad. Na njegovem dnu neprestano, toda nevidno besni in se peni. Potem skače od skale do skale, skozi razpoke in mi mu sledim. Končno pride do tja, od koder ni več poti dalje. Pobesnelo vodovje se spusti osem ali deset metrov globoko in z neznansko močjo poruši in izruje vse, kar mu je napot. Potem teče skozi kanjon, obdan s strimi črnimi skalami, ki je ponekod globok tudi do 1500 m, druge pa samo 20 m.

Se nihče v zgodovini se ni po tej naravni poti povzpzel na visoko etiopsko planoto. To je edina dežela na črnem kontinentu, ki tisočletja ključuje besedi gospodovati. Celo Mehmet Ali, ki je zavojeval Egipt, se ji je moral odreči. Nič bolj srečna pa ni bila kraljica faraonov Načesput 3000

Veličastne piramide v puščavskem pesku ob Nilu so med najstarejšimi in najlepšimi spomeniki

let pred njim. Tudi nihče izmed stotih raziskovalcev, ki so se v čolnu poskušali spustiti po modrem Nilu iz jezera Tane v Kartum, ni uspel. Prav tako tudi ne sir Chessman, britanski agent, ki se je s strašno vodno silo boril polnih osem let. Zadnja ekspedicija, ki so se je udeležili Jean Laporte in pet njegovih priateljev leta 1961, se je morala tragično končati. Stirje so propadli, ostala dva sta zblaznela. Torej nobenega življenga ni na dnu tega »zatega hodnika smrti«.

Že tako nezdrav zrak zastrupljajo še komarji in muhe, katerih pik človeka oslepi, paralizira ali napravi blaznega. Samo najstarejše počasti sveta lahko živijo tukaj. To so krokodili, orjaške kače, velikanski orli in nekateri dolgorakci, ki se najdejo samo še tukaj in na freskah v Lukšoru. V to brezno, kjer je svet še vedno tak kot je bil pred milijoni let, ko človeka še ni bilo, ne more nobena stvar, razen helikopterja.

Divji ples v puščavi

El bahr! El bahr! To je reka! To je morje! Arabska beseda bahr ima tako dva pomena. Prvi naliivi, ki naznajajo veliko deževje in naraščanje vode, pomenijo za Fazugli veselje in paniko. Tu Modri Nil, potem ko se prebije skozi divje etiopske soteske, vstopa v Sudan. Razposajen in blaten se zlekne v puščavski pesek, ki je ves rdeč od naplavljenih mrlavljišč, izruvanjih dreves, razjedjenih skal in milijard kosov zemlje, korenin in kamenja. Vse to sestavlja bogato blato, katerega Beli Nil jemlje s seboj prav do Egipta in ki spreminja ogreto puščavo v žitnico in bombažnico Orienta.

Fazugli — to je puščava, Sudan. Dolgo so mislili, da je to biblijski Ofir, kjer so Salomonove legije iskale zlato za gradnjo templja v Jeruzalemu. In pod tem ognjenim nebom, v samoti žarečega prahu in peska, ki se razprostira 3000 km daleč do Sredozemskega morja, je plesal načinjajoči svoj divji ples na razdrapani in razorani

poti, ki so jo neprestano zbrisavale peščene nevihte.

Prva kamela, Prva moščja. Tu se torej začenja Islam. V Jubi smo videli dinko, moža — dolgina, poslednjega predstavnika prazgodovine, kako je čepel na eni nogi, 300 km više v Malakalu (nasproti znane vasi Fašoda, ki se danes imenuje Kodok) pa nas je opazoval Siluk, prvi pastir, običen v kratko rdečo togo, skrivenost idol Egipta sredi svojih bikov, podobnih tistim na grobnicah Sakkare.

Kartum — svetleča oaza

Tu, v tej sudanski puščavi, na poti, ki nas pelje v Kartum, smo odkrili pravega nomada — beduina. Večno hodi tako, sedeč na svojem velblodu, skozi peščeno samoto in tisočletni veter, »svoboden, s soncem in zvezdami nad svojim turbanom in z edinim bogom Alahom«. Se smo srečali vzdolž naše poti nekaj karavan. Beduini, njihovih pet ali šest velblodov ali trojkoz z usnjenim šotorom, kjer je najboljša preproga namenjena za gosta, ki ga slučajno srečajo in so prepričani, da ga je poslal sam Allah.

V dušči noči žari Kartum kot velika oaza svetlobe. Koliko spominov smo pustili za seboj, pri sotočju dveh rek, kjer se rodi pravi Nil, »kraljevska pot Egipta«, kot ga je imenoval Ramzes II. Staro tržišče slonove kosti, zlata, sušnjevjev, karavansko prenočišče, kjer so se srečavale vse afriške in azijske karavane. Kartum, kjer se je Winston Churchill udeležil svoje zadnje zgodovinske naloge, je danes glavno mesto svobodne države, eno velikih univerzitetnih mest črnega sveta in brez dvoma ena najmodernejših metropoli novo Afrike.

Mehemet Ali, Mahdi, Gordon Kilchener, Stanley! Kaj je ostalo od te puščavske epopeje, o kateri danes komaj še govorijo zgodovinske knjige? Samotni pesek in tisočletni veter sta vse prekrila in izbrisala. Priredila: TONCI JALEN

Glas Anglije

Ceprav je danes že polno zaživel »nova šola« angleškega filma, ki posega v aktualno družbeno problematiko in pa nová, dostikrat vse prej kot uglajena izrazna sredstva — pa še vedno ni mrtva in pozabljena tudi »stara angleška šola«, ki je bila v svojih najboljših delih mnogokrat vzorno elegantna, izbrušena in prefinjena. Ob imenih Tonyja Richardsona (Okus po medu, Tom Jones), Karla Reisza (V soboto zvečer, v nedeljo zjutraj) in Johna Schlesingerja (Tudi to je ljubezen) so še vedno živa tudi imena Carola Reeda (Tretji človek, Berlinska zgodba), Davida Leana (Oliver Twist, Most na reki Kwai, Lawrence Arabski) in Anthonyja Asquitha (Pygmalion, Milijonarka). Tudi ti še vedno ustvarjajo. Trenutno so sicer večinoma v senci mladih angleških »novovalovcev«, vendar pa je vprašanje, ali bo tudi tem mladim Angležem filmska zgodovina dala tako častno mesto, kot jo je že dala starim... Ne glede na to (in tudi ne zaradi tega!) pa si oglejmo tokrat delo Anthonyja Asquitha.

V najboljšem Asquithovem delu: »Pygmalion« (1938) po komediji Bernarda Shawa sta odlično zaigrala Leslie Howard in Wendy Hiller

SIN LORDA V OXFORDU IN HOLLYWOODU

Anthony Asquith (izg. Eskvit) se je rodil leta 1902 kasnejšemu britanskemu premiérju lordu Asquithu. Po študiju na oxfordski univerzi se je krajsi čas mudil v Hollywoodu, kjer je proučeval »filmsko industrijo«. Njej se je po povratku v domovino povsem posvetil in od leta 1927 do danes režiral skoraj 40 filmov.

Njegov prvi film je bil konček satire na filmsko industrijo — »Zvezde repatice« (1927, scenarist in asistent režije). V bistvu pa je bila to melodrama, kar bi lahko rekli tudi za njegov najboljši film nemega obdobja, detektivko »Dvorec v Dartmooru« (1929), ki jo je posnel po »Podzemljju« in »Ubežni princi«. »Dvorec« odlikuje predvsem Asquithov skut za ritem in dramatičnost.

Ob tem melodramatičnem začetku preseneča stroga, dokumentarična objektivnost nekaterih odlomkov Asquithovega prvega zvočnega filma

»Govori Anglija« (1931). Bitka za Dardanele spada verjetno med najboljše vojne sekvence na filmskem platnu. Kljub objektivnosti pa iz njih diha domoljubje, ki preveva vse Asquithovo delo.

V naslednjih sedmih letih Asquith ni našel ustrezne teme. Po nekaj nepomembnih filmih je končno leta 1938 posnel svoje najboljše delo »Pygmalion«. V sodelovanju z odličnim Lesliejem Howardom (ki je prevzel režijo igralcev in vlogo Higginsa) in z Wendy Hiller v glavnih vlogah je nastal film, ki mu je posvetil pozornost sam Shaw (za film je po Asquithovi ideji dodal en prizor). »Pygmalion« je še danes triumf mojstrskega obvladanja medija in priča o nesmrtnosti Shawove teme.

Umetniškemu in finančnemu uspehu »Pygmaliona« je sledila po lahketnem »Francozu brez solz« (1939) vrsta zelo uspehl filmov, z naslednjim vrhom leta 1953: »Važno je imenovati se Ernest« (kot so film vri nas

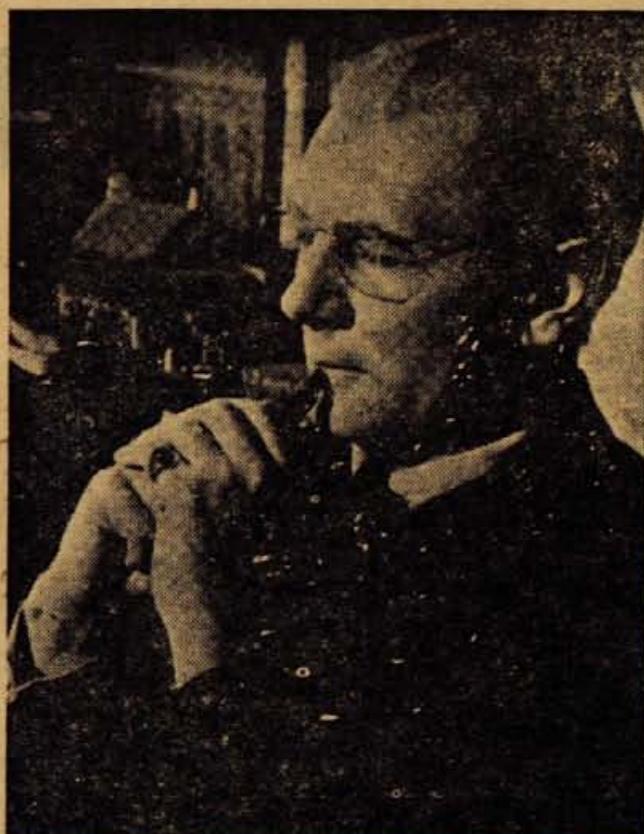
Filmski portret angleškega režiserja Anthonyja Asquita

ponesrečeno imenovali). V tem času je Asquith večkrat zelo plodno sodeloval s scenaristom Rattiganom in de Grunewaldom; med deli te trojice so »Pot k zvezdam«, »Potomec družine Winslow« in »Zelo važne osebe« (The VIP's).

PISAN MOZAIK

Za vse Asquithovo delo in še posebej za to, najplodnejše obdobje njegove umetniške kariere, je najznačilnejša izredna raznovrstnost. Poskusil se je malone v vseh zvrsteh, pri tem pa je vedno povedal tudi delček resnice o svoji domovini Angliji in o svojih rojakih, neavnavadem ljudstvu Albiona. Celotno Asquithovo delo je mozaik, s katerim je mojster povedal o svoji deželi več, predvsem pa več dobrega kot katerikoli drug angleški režiser. V svojih filmih je dokazal predvsem odlično poznavanje svojih rojakov, od aristokratov (Važno je imenovati se Ernest) do delavcev (Zenska, za katero gre), od meščanstva (Potomec družine Winslow, Browningova verzija) do angleških oficirjev (Carrington VC).

Posebno mesto v Asquithovem delu imajo njegovi vojni filmi. Ceprav naročeni in torej po svojem namenu propagandni, odkrivajo resnico o človeku v vojni in se odlikujejo ne le po dostikrat zgledni režiji, ampak

Michael Redgrave (najadnje smo ga videli v vlogi očeta v Loseyevem »Casu brez usmiljenja«) za vlogo v Asquithovi »Browningovi verziji« (1951) dobil nagrado v Cannesu

tudi po živi karakterizaciji. »Poluraj« (1943, z mladim Laurencem Olivierom) in »Pot k zvezdam« (1945 — Asquith mu pravi »vojni film brez bitk; letalski film brez letenja«) pa sta se uvrstila v angleško klasiko. Naj omenimo še skromni, a zanimivi »Dogodek na Kanalu« (posnet v desetih dneh) in nesentimentalni »Ob svitanju se pogrezamo« (1943).

DETALJI IN IGRJA

Po lahketnem »Ko si je sonce« je Asquith leta 1948 prenesel na film takrat popularno odrsko delo »Potomec družine Winslow«, melodrama, ki pa jo odlikujejo skrbno izdelani detajli. Nato pa je poleg kriminalke »Zenska, za katero gre« posnel leta 1950 psihološko dramo iz angleškega meščanskega življenja »Browningova verzija«. V ganljivi, a pristni zgodbi o starem učitelju, ki je v soli nepriljubljen in do-

ma »copata«, je odlično zadržal Michale Redgrave (nagrada v Cannesu).

Naslednje leto je Asquith spet segel v zakladnico angleške odrske komedije in po delu Oscarja Wildeja posnel svoj prvi barvni film in eno svojih najboljših del: »Važno je imenovati se Ernest« (z Michalem Redgraveom in Michaelom Dennisonom). Prefinjena, elegantna, pristno angleška komedija mu je prinesla njegov največji finančni uspeh.

Sledili so »špionka« »Mreža« (1952), moderni »Romeo in Julija« — »Mlada ljubimca« (1954) drama z vojaškega sodišča »Carrington VC« (1954, dom Nivenom). In nato zanimivo delo: »Naročilo za humor« (1957), ki obravnava problem osebne odgovornosti v dobi množičnih vojnih ubojev.

Dva prenosa manj uspehl Shawovih komedij (»Zdravnikova dilema« in »Milijonarka«), »Dva živa in en mrtev« (posnet na Svedskem leta 1961-62), »Topovi teme« in »Zelo pomembne osebnosti« (1963 — Grand Hotel z Liz Taylor in Richardsonom Burtonom...) niso kaj prida spremenili umetniške podobe Anthonyja Asquitha ali jih kaj bistvenega dodali. Mimo njih in ne glede na svoje bodoče delo (star je 62 let) bo Asquith vedno častno zapisan v zgodovini angleškega filma: skozi umetniško prizmo je projekcial na platnu podobo angleškega življenja, Angleževu umirjenost, njegov humor, njegovo odločnost, njegov način zlobe in njegov način ljubezni, predvsem pa njegovo nenačadno privrženost zapisanim in nezapisanim pravilom.

DUSAN OGRIZEK

»NAVARONSKA TOPOVA« angleškega režiserja J. Lee Thompsona (po scenariju Carla Foremana) spadata v prijubljeno vrst vojnih filmov, v katerih je vojna predvsem napeta pustolovščina. Vendar pa gre tokrat res za solidno delo, ki mu dajejo še poseben čar odlični glavni igralci: Gregory Peck, Anthony Quinn, David Niven, Anthony Quayle, Stanley Baker in Irene Papas.

»MOZ, KI JE UBIL LIBERTY VALANCEA« je eden najnovejših in boljših westernov mojstra klasičnega westerna — Johna Forda. Preprosta, prisrčna in rahlo ironična zgodba o še »zelenem« avokatu, ki hoče po svoje delati red na Divjem Zahodu. Igrajo James Stewart, John Wayne, Vera Miles in Lee Marvin.

Za pomladni sprehod

Pletene hlačke in reglan jopica, ki ju vidite na sliki, sta zelo primerni za spomladni sprehod vašega 9 — 12 mesecev starega malčka. Običen bo toplo in udobno!

Opis dela: Potrebujemo 300 gramov tanjše modre volne, nekaj bele volne za okras, pletilke št. 2 1/2 in 13 gumbrov. Vzorec je gladek (na lice pletemo desne, na nasprotni strani leve). Rob pletemo vedno samo desno!

Hlačke: Pletene so v enem kosu. Plesti začnemo pri zadnjem delu v pasu. Nasnuje mo 129 zank, pletemo 3 eno levo eno desno, dalje prvi in zadnjih 5 zank vedno desno za rob, ostale gladko (lice desno, drugo stran levo). Na vsake štiri vrste

dodamo 1 zanko na vsaki strani. Dobimo 155 zank ($5 + 145 + 5$). Pletemo 17 cm visoko!

Konico in hlačni izrez pletemo tako: gladko popletevno 37 zank, obrnemo pletivo in pletemo nazaj, ostale zanke pustimo nepopletevne na pletilki; nato popletevmo 33 zank gladko, obrnemo in ple-

temo nazaj; popletevmo 29 zank, obrnemo itd. Tako pletemo toliko časa, da nam ostane samo 5 zank (vedno 4 zanke manj!). Isti postopek ponovimo na drugi strani pletiva. Ko izpletemo hlačna izreza, izdelamo rob:

1. vrsta: 48 zank desno, obenem snamemo 16 zank, 59 zank gladko, 48 zank desno in obenem snamemo 16 zank;

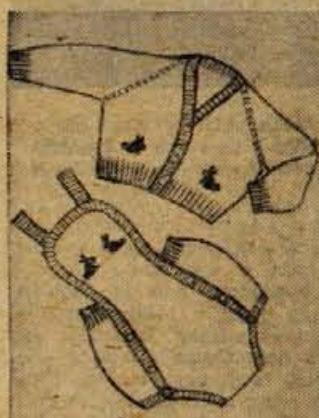
2. vrsta: 32 zank desno, 59 gladko, 32 desno itd. (123 zank skupaj).

Po 7. vrsti prvih in zadnjih 27 zank nazankamo, ostalih 69 zank pletemo tako: 5 zank za rob, 59 gladko, 5 zank za rob. V nadaljnjih 20 vrstah odvzamemo v vsaki vrsti po eno zanko na vsaki strani.

Ostane nam 29 zank. Pletemo 4 vrste naravnost, nato

pa zanke dodajamo: najprej štirikrat v vsaki drugi vrsti, nato po 16 v vsaki vrsti, dokler nimamo na igli 69 zank. S tem je dodajanje končano. Izdelamo prvi par gumbnic. Nato odvzamemo 17 krat po 1 zanko na vsaki strani in izdelamo obenem tudi ostale gumbnice (5,5 cm narazen). Pletemo 18 cm visoko od prvega para gumbnic. Tako nam v pasu spredaj ostane 25 zank, 4 vrste pletemo ravno, nato dodamo 6 krat po eno zanko (37 zank). Stiri vrste pletemo ravno, odvzamemo na vsaki strani 3 krat po eno zanko na vsake štiri vrste, 2 krat po eno zanko na vsake 2 vrste, 1 krat po 2 zanki, 1 krat po tri zanke v vsaki drugi vrsti. Ostalih 17 zank zazankamo naenkrat. Naramnice pletemo posebej: 7 zank pletemo vedno desno 26 cm dolgo in končamo.

Okrasek izvezemo s križci. Jopico naredimo po priloženem kroju!

MALI NASVETI

Solnice moramo čistiti

• Kaj radi pozabimo, da se mora tudi solnica očistiti. Nabranu nesnaga ob robovih gotovo ni v čast gospodinji. Solnico izpraznimo vsaj enkrat tedensko in jo umijemo kot drugo posodo. Lahko si pomagamo s krtačo. Sele v suho in čisto posodico natresem nove soli.

Lesena roba

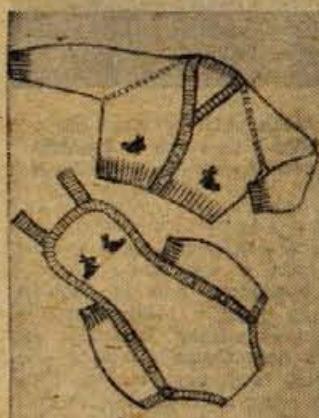
• Deske in vso lesino po uporabi umijemo, sicer se umizanija in mast vpijeta v les. Večkrat jih zdrgnemo z vinom, milom in krtačo. Deske, ki diše po čebuli, ribah ali ostrih začimbah splaknemo v vodi, ki smo ji prilili malo kisa. Osnažene lesene kuhinjske predmete sušimo na zraku.

• Lesena roba sčasoma potemni in postane sivkasta, prav tako tudi mizne plošče. Zato je dobro, da včasih namažemo deske, žlice kuhalnice in tudi mizo z mešanicami 1 dl mlačne vode in 1 dl vodikovega superoksidra. Tekočino pustimo na lesu pol ure, nato les dobro zmijemo s čisto vodo in posušimo v senči. Mizo pa dobro zbrisemo s suho krpo. Tako leseno robo tudi razkužimo. Lesene stvari belimo, če jih zdrgnemo z ostanki izžitih limon.

• Zvite kuhinjske deske poravnamo, če jih zavijemo v mokro krpo in obtežimo. Nujno je, da imamo eno desko za rezanje mesa in drugo za rezanje sladic. Začime in razno zelenjavjo sekljamo na posebnih deskah.

Plesen na oblekah

• V vlažnem času moramo še posebno paziti, da obe simo v omaro le zares suhe obleke, sicer se jih rada loti plesen, ki je posebna nadloga v vlažnih stanovanjih. Obleka dobi poseben duh in madežje. Če jih dovolj zgodaj opazimo, jih lahko še odstranimo in sicer tako, da umazani del izperemo v vodi, pomešani s salmijakom. Stara plesen tkanina načne, zato ni domnevno

MALI NASVETI

Solnice moramo čistiti

• Kaj radi pozabimo, da se mora tudi solnica očistiti. Nabranu nesnaga ob robovih gotovo ni v čest gospodinji. Solnico izpraznimo vsaj enkrat tedensko in jo umijemo kot drugo posodo. Lahko si pomagamo s krtačo. Sele v suho in čisto posodico natresem nove soli.

Lesena roba

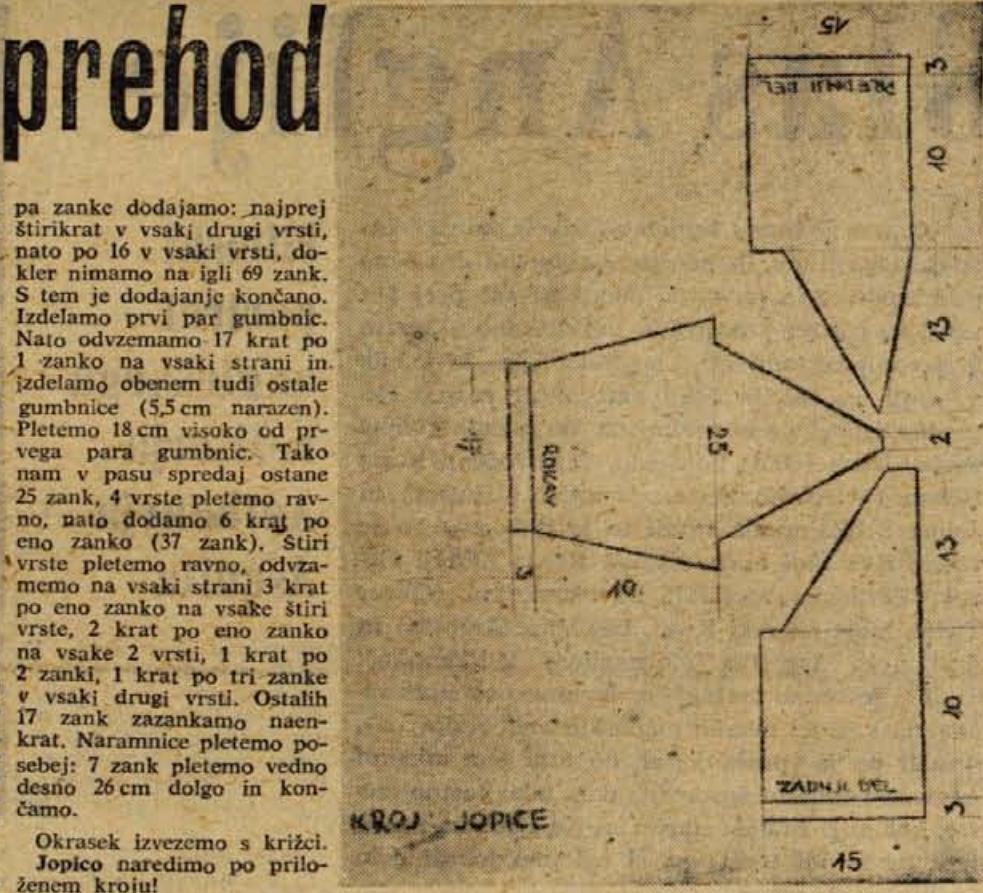
• Deske in vso lesino po uporabi umijemo, sicer se umizanija in mast vpijeta v les. Večkrat jih zdrgnemo z vinom, milom in krtačo. Deske, ki diše po čebuli, ribah ali ostrih začimbah splaknemo v vodi, ki smo ji prilili malo kisa. Osnažene lesene kuhinjske predmete sušimo na zraku.

• Lesena roba sčasoma potemni in postane sivkasta, prav tako tudi mizne plošče. Zato je dobro, da včasih namažemo deske, žlice kuhalnice in tudi mizo z mešanicami 1 dl mlačne vode in 1 dl vodikovega superoksidra. Tekočino pustimo na lesu pol ure, nato les dobro zmijemo s čisto vodo in posušimo v senči. Mizo pa dobro zbrisemo s suho krpo. Tako leseno robo tudi razkužimo. Lesene stvari belimo, če jih zdrgnemo z ostanki izžitih limon.

• Zvite kuhinjske deske poravnamo, če jih zavijemo v mokro krpo in obtežimo. Nujno je, da imamo eno desko za rezanje mesa in drugo za rezanje sladic. Začime in razno zelenjavjo sekljamo na posebnih deskah.

Plesen na oblekah

• V vlažnem času moramo še posebno paziti, da obe simo v omaro le zares suhe obleke, sicer se jih rada loti plesen, ki je posebna nadloga v vlažnih stanovanjih. Obleka dobi poseben duh in madežje. Če jih dovolj zgodaj opazimo, jih lahko še odstranimo in sicer tako, da umazani del izperemo v vodi, pomešani s salmijakom. Stara plesen tkanina načne, zato ni domnevno

Kaj svetujejo nemški modni ustvarjalci za letošnjo pomlad in poletje

Prav zaradi tega, ker se linijsa od lanskotetne ni dosti spremeni, so poudarki na modelih, ki nosijo letnico 1964, predvsem v barvah in modnih dodatkih. Linija je ostala ozka, ki daje ženi eleganten videz in jo obenem tudi mladostno-sportno pozivi. Platno v pastelnih barvah, žantung in živabno potiskana svila so primarne tkanine v poletju.

Lahko bi rekli, da so si berlinski modni kreatorji odločili iz tvoja v karu vzorcu so prav nepogrešljivi kosi v ženski garderobi.

Pri elegantnih kostimih je navkljive rumene barve do jopic znotrat daljša. Pri

močno ostro rumene. In druga

sportnih je kratka in oblapno

barva. Ta je tudi živabna in sega do bokov ali malce prek njih.

Na svetlo je zopet prišel košti s pasom, katerega smo že pred nekaj leti tako rade zavezale. Vse tiste deklice, ki so vitke in zadosti velike, si ga labko privoščijo.

Zanimiva je prav ta kombinacija, ki so jo izbrali Nemci, in sicer modeli, ki so krojeni prav v moško-strogi liniji in so razširjani z živabno-ženskimi barvami.

Karo je že dle zelo priljubljen in tudi za letošnjo pomlad si je pridobil vidno mestno.

Jopice, plači ali kostimi v tvoja v karu vzorcu so prav nepogrešljivi kosi v ženski garderobi.

Pri elegantnih kostimih je navkljive rumene barve do jopic znotrat daljša. Pri

močno ostro rumene. In druga

sportnih je kratka in oblapno

barva. Ta je tudi živabna in sega do bokov ali malce prek njih.

Na svetlo je zopet prišel košti s pasom, katerega smo že pred nekaj leti tako rade zavezale. Vse tiste deklice, ki so vitke in zadosti velike, si ga labko privoščijo.

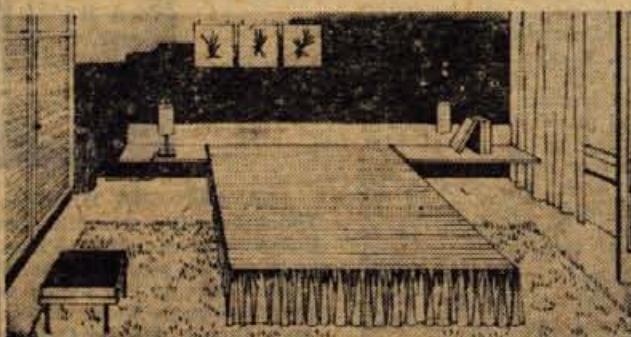
Zelo priljubljena je kombinacija obleke, navadno krojeno v princes kroju, in kratka ali dolga jopica. Ta komplet je zelo praktičen, saj nam odvrne kot obleka ali kot košti.

Stil vojaške uniforme se je zasidral tako kot pri športnih oblekah tudi pri plačilih. Oglešte, povečana ramena, porte, dvojni manšeti, zavrkli pri žepkih, vse to pravzaprav letos ni nič novega, izgleda pa, da je našlo že več pristaev med ženskimi občudovalkami športnega stila.

Elegantni popoldanski plači so v veliki večini ozki in skoraj poudarjajo linijo telesa. Rokava so vstavljenja in ozka, ramena pa bolj ali manj razširjena.

Mlađa dekleta igrajo pri moči precej važno besedo. Njuna ljubo je prišel na plan otroško preprost »bubie« ovratnik. Ta je navadno bel in je prav lep kockast k temni obleki. In prav v tem je modni efekt. Samo nekaj: zrele žene naj se takih ovratnikov ne omislijo, čeprav so modni.

Drugi modni ovratnici, ki je dostopen tudi starejšim ženam je krojen v V izrezu in je podolgovato ošiljen — imenovan je »lastovičja perota«.

Prikupna moderna spalnica. Postelji sta lahko izdelani iz starih postelj. Stranice odstranimo, dodamo pa sprednji del, ki nadomešča nočni omarički. Pregrinjalo pokriva dve postelji in sega do dva. Dve lični lučki polepšata sobo, če si zamislimo še nizek stol in omaro imamo že lepo spalnico.

RADIJSKI SPORED

VELJA OD 21. DO 27. MARCA

Poročila poslušajte vsak dan ob 5.15, 6., 7., 8., 10., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30. Ob nedeljah pa ob 6.05, 7., 9., 12., 13., 15., 17., 22., 23. in 24. uri ter radijski dnevnik ob 19.30.

SOBOTA — 21. marca

8.05 Vedre melodije za konec tedna — 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo — 9.25 Matic in Alenka na naši diskoteki — 9.45 Latinsko-ameriški ritmi — 10.15 Po domače — 10.35 Pesmi raznih narodov poje zbor akademikov — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Sobotni zabavni mozaik — 13.30 Glasbeni sejem — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Zabavna glasba — 15.45 S knjižnega trga — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Na obisku pri čeških, poljskih in sovjetskih zabavnih ansamblih — 18.45 Družba in čas — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Skupni program JRT — 21.40 Trije listi iz pianističnega albuma — 22.10 S popevkami po svetu — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Razpoloženjske melodije

šalcij čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Zabavna glasba — 15.45 S knjižnega trga — 16.00 Vsak dan za vas — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Na obisku pri čeških, poljskih in sovjetskih zabavnih ansamblih — 18.45 Družba in čas — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Skupni program JRT — 21.40 Trije listi iz pianističnega albuma — 22.10 S popevkami po svetu — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Razpoloženjske melodije

TOREK — 24. marca

8.05 Godala in zabavni zbori — 8.35 Domače pesmi in napevi — 8.55 Radijska šola za srednjo stopnjo — 9.25 Plesni orkester tega tedna — 9.45 Cveti, cveti, rožica — 10.15 V ritmu počasnega valčka — 10.40 Prizor iz Prodane neveste — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Domače viže za opoldne — 13.30 V pričakovani pomlad — 14.05 Radijska šola za višjo stopnjo — 14.35 Prleško gostovanje

— 15.15 Zabavna glasba — 15.30 V torek na svidenje — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Koncert po željah poslušalcev — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Češkoslovaške popevke — 18.25 Plesni orkester RTV Ljubljana in njegovi solisti — 18.45 Na mednarodnih križpotjih — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Poje komorni zbor Radia Sarajevo — 20.20 Radijska igra — 21.25 Spomladinska serenada — 22.10 Glasbena medigra — 22.15 Skupni program JRT — 23.05 Za vsakogar nekaj

SREDA — 25. marca

8.05 Jutranji divertimento — 8.55 Pisan svet pravljic in zgodb — 9.25 Iz jugoslovanske produkcije zabavne glasbe — 10.15 Pesmi in plesi iz Češkoslovaške — 10.45 Clovek in zdravje — 10.55 Glasbena medigra — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Lahki opoldanski spored — 13.30 Iz dežele v deželo — 14.05 Radijska šola za srednjo stopnjo — 14.35 Popevke iz Sovjetske zvezde — 15.15 Zabavna glasba — 15.40 Pesmi slovenskih skladateljev — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Ciklus Chopinovih skladb — 17.35 Iz fonotekе radia Koper — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Mojstri orkestrske igre — 18.45 Ljudski parlament — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Koncert za violinino in orkester — 20.30 Koncert v studiu 14 — 21.30 Lepi melodijski

— 22.10 Popevke se vrstijo — 23.05 Literarni nokturno — 23.15 Plesni zvoki

CETRTEK — 26. marca

8.05 Z opernih in koncertnih odrov — 8.55 Radijska šola za višjo stopnjo — 9.25 Srečanje v studiu 14 — 10.15 Plesni orkester Ljudske milice — 10.30 Pet minut za novo pesmico — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Zabavna glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.25 Operetne uverturje in koncertni valčki — 13.30 Glasbeni sejem — 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — 15.15 Zabavna glasba — 15.40 Literarni sprehod — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Igra naših ansambel Art van Damme — 17.15 Turistična oddaja — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.45 Ta teden v skupščinskih odborih — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Cetrtkov večer domačih pesmi in napevov — 20.45 Lahka glasba — 21.00 Lirika skozi čas — 21.40 Koncert za orkester — 22.10 Trije mojstri sodobne glasbe — 23.05 Poljske popevke — 23.20 Skupni program JRT

PETEK — 27. marca

8.05 Lahka in operetna glasba — 8.30 Nekaj domačih — 8.55 Pionirski tehnik — 9.25 Z rapsodijami in plesi po domovini — 10.15 Odlomki iz opere »Zrinski« — 10.35 Novosti na knjižni polici — 10.55 Glasbena medigra — 11.00 Pozor, nimaš prednosti — 12.05 Lahka glasba — 12.15 Kmetijski nasveti — 12.20 Z domačimi ansambi — 13.30 Pri Franzu Shubertu — 14.05 Radijska šola za nižjo stopnjo — 14.35 Pri madžarskih skladateljih zabavne glasbe — 15.15 Napotki za turiste — 15.20 Zabavna glasba — 15.45 Jezikovni pogovori — 16.00 Vsak dan za vas — 17.05 Iz življenja in dela Antonina Dvoraka — 18.00 Aktualnosti doma in v svetu — 18.10 Pesmi borbe in dela — 18.30 Prioveduje nam — 18.45 Iz naših kolek. — 19.05 Glasbene razglednice — 20.00 Koncertna in zabavna glasba — 20.15 Tedenski zunanjepolitični pregled — 20.30 Iz slovenske violinske glasbe — 21.00 Po strnah in tipkah — 21.15 O morju in pomorsčakih — 22.10 Plesni zvoki — 23.05 Nokturno in koncert

KIN

Kranj — CENTER

21. marca ameriški film V SVETU KOMEDIJE ob 15.30 uri, ital. barv. CS film KODOSKI VELIKAN ob 17.30 in 20. uri, premiera amer. barv. CS filma NAVARONSKA TOPOVA ob 22.30 uri.

22. marca amer. film V SVETU KOMEDIJE ob 10. uri, ital. barv. CS film KODOSKI VELIKAN ob 14., 16.30 in 19. uri, premiera amer. VV film MOZ, KI JE

UBIL LIBERTY VALANCE ob 21.30 uri

23. marca amer. barv. CS film ZLATO IZ SEVEN SAINTS ob 16.45 in 19.30 uri

24. marca amer. barv. CS film NAVARONSKA TAPOVA ob 16.45 in 19.30 uri

25. marca amer. barv. CS film NAVARONSKA TAPOVA ob 16.45 in 19.30 uri

Kranjska gora

21. marca amer. CS film ZLATO IZ SEVEN SAINTS ob 16.45 in 19.30 uri

22. marca jugoslovanski film ROJAKI

24. marca egiptovski film NEPOZNANA ŽENA

26. marca ital. špan. barv. CS film LA2NI ZAKON

Ljubno

21. marca slovenski film CUDNO DEKLE ob 19.30 uri

22. marca amer. barv. film GUSAR ob 16. uri

Duplica

21. marca španski CS film CRNA KRONIKA ob 19. uri

22. marca španski CS film CRNA KRONIKA ob 15., 17. in 19. uri

25. marca italijanski film BELI SEJK ob 17. uri

26. marca italijanski film BELI SEJK ob 19. uri

27. marca ital. špan. CS film GOLIJAT IN VELIKANI ob 17. in 19. uri

Radovljica

21. marca amer. barv. film V SLU2BI PANCA VILE ob 16. in 20. uri

21. marca angleš. film TUDI TO JE LJUBEZEN ob 20. uri

22. marca amer. barv. film V SLU2BI PANCA VILE ob 16. in 20. uri

22. marca angleški film TUDI TO JE LJUBEZEN ob 18. uri

22. marca amer. barv. CS film SERENADA VELIKE LJUBEZNI ob 10. uri dop.

24. marca italijanski film MRK ob 20. uri

25. marca italijanski film MRK ob 18. in 20. uri

26. marca ital. barv. CS film LJUBEZEN NA MEJI SVETA ob 20. uri

27. marca jugoslovanski film V SPOPADU ob 20. uri

gledalische

PRESERNOVO
GLEDALISCE
V KRANJU

SOBOTA — 21. marca

Ob 19.30 za IZVEN Deniger: MINUTO PRED DVA NAJSTO

NEDELJA — 22. marca

Ob 10. uri URA PRAVLJIC — 10 program, ob 16. ur za IZVEN De Stefani — SOBOTA GREHA

PONEDELJEK — 23. marca

Ob 16. in 19.30 uri Stehlík — TIGROV KO2UH gostovanje gledališča Svobode center Trbovlje veljavne vstopnice od 13. 3. 1964

TOREK — 24. marca

Ob 19.30 uri red PREMIERSKI Ustinev: LJUBEZEN STIRIH POLKOVNIKOV gostuje Mestno gledališče ljubljansko

SREDA — 25. marca

Ob 19.30 uri za red KOLEKTIV Ustinev: LJUBEZEN STIRIH POLKOVNIKOV gostuje Mestno gledališče ljubljansko

KIN

Kranj — CENTER

21. marca ameriški film V SVETU KOMEDIJE ob 15.30 uri, ital. barv. CS film KODOSKI VELIKAN ob 17.30

22. marca nemški VV film MASCEVALEC

22. marca angl. barv. film POD OKRILJEM NOCI

25. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

26. marca amer. barv. film ROJAKI

27. marca amer. barv. film Zirovnica

21. marca nemški VV film MASCEVALEC

22. marca angl. barv. film POD OKRILJEM NOCI

25. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

26. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

27. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

28. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

29. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

30. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

31. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

32. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

33. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

34. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

35. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

36. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

37. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

38. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

39. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

40. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

41. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

42. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

43. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

44. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

45. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

46. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

47. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

48. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

49. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

50. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

51. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

52. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

53. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

54. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

55. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

56. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

57. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

58. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

59. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

60. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

61. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

62. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

63. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

64. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

65. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

66. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

67. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

68. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

69. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

70. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

71. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

72. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

73. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

74. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

75. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

76. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

77. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

78. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

79. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

80. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

81. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

82. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

83. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

84. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

85. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

86. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

87. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

88. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

89. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

90. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

91. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

92. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

93. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

94. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

95. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

96. marca amer. barv. film DVA JEZDECA

97.

Rešitev v sili

Solniki v Mišjem dolu so se zaskrbljeni spogledovali. Stoletnica žole se je bližala z atomsko naglico, nujov program za proslavo pa je bil že vedno bel, nepisan list papirja. Upraviteljev pogled je obiel konfrenčno omizje in proseče bezal na dan ideje.

»Priredimo kulturni večer sodobne slovenske poezije! Ljudje so že nsvetili stereotipnih zborov, govorov, recitacij in prizorčkov s kurirki in kljukastimi križi,« je dal v generalni pregled prvo idejo slavist Cene Vejica. »Ko so sveže, kako vzpodbudno bo učinkovala izbrana beseda naših mladih umetnikov.«

Recimo:

Netopirji
tulijo
v noč...
Oooo,
kje si,
nedokončani cestni kanal?
Priatelji
izpil mi je roso z oči,
prodal mi ženo in psa.
Ena in ena
je štiri...«

BREZ BESED

NADENE STVARI

NADENE STVARI

VILKO NOVAK

TELEVIZIJA

SOBOTA — 21. marca

RVT Beograd: 17.05 Poročila, 18.05 Gledališče ob 18.05, RTV Ljubljana: 19.00 TV obzornik, 19.20 Otok kaktusov v puščavi, 19.50 Kaj bo prihodnji teden na sporednu, JTV: 20.00 TV dnevnik, RTV Ljubljana: 20.30 Propagandna oddaja, RTV Beograd: 20.45 Ogledalo državljanu Peknega, Evrovizija: 22.00 Velika nagrada Evrovizije za pesem Evrope 1964, RTV Ljubljana: 22.45 V sezoni, 23.35 Poročila

NEDELJA — 22. marca

RTV Zagreb: 11.00 Kmetijska oddaja, 11.30 Dysnejev svet, RTV Ljubljana: 17.50 »Kameno srce«, 18.30 Kameleon — TV podlistek, 19.00 Mladinski TV klub, JTV: 20.00 Nedeljska oddaja TV dnevnika, RTV Ljubljana: 20.45 Shakespeare — biografska drama, 21.45 Jazz na ekranu, 22.15 Poročila

PONEDELJEK — 23. marca

RTV Ljubljana: 10.40 Televizija v šoli, 15.20 Ponovitev šolske ure, RTV Zagreb: 18.00

TV v šoli, RTV Ljubljana:

18.30 Poročila, 18.35 Kljukčev polet — lutkovna igrica, 19.00 TV obzornik, JTV: 19.30 Tedenski športni pregled, 20.00 TV dnevnik, RTV Beograd: 20.30 Celovečerni film, 22.00 Poročila

TOREK — 24. marca

Ni sporedal

SREDA — 25. marca

RTV Ljubljana: 17.30 Agleščina na TV, 18.00 Poročila, 18.05 Slikanica za najmlajše, 18.20 Pionirski TV

HOROSKOP

VELJA OD 21. DO 27. MARCA

OVEN (21.3. — 20.4.)

URENNICITEV neke želje bo močno prizadela družinski proračun, vendar načina življenja ne spremeni predvsem zaradi dobrih stricov. Po sredi nastopijo prebavne motnje. Hrepnenje.

BIK (21.4. — 20.5.)

RAZTRESENOST in pozabljalost ti nakopljeta vrsto nevšečnosti. Spremembam v službi si komaj kos zaradi precenjevanja lastnih sposobnosti, vendar ideja bo vzbudila. Neka kritika te potre le za krajši čas. Pazi, aduti so v svojih rokah. Nekoga razveseliš z darilom, drugega pa z molkom užalostiš.

DVOJCKA (21.5. — 20.6.)

IZ SPEKULATIVNIH nagibov uživaš ob solzah. Skrajni čas je, da si privoščiš malce temeljitega počinka, v drugem okolju in brez razmišljanja. Sreča je v tvojih rokah, samo prijeti jo moraš s prave strani. V petek hipna ljubezen.

RAK (21.6. — 22.7.)

NEHOTE se bo novo prijateljstvo razvilo v ljubezen, kar pa bo povzročilo salve ljubosumnosti s strani tvojih prijateljev. Tihi teden brez posledic.

LEV (23.7. — 22.8.)

TISTO, kar naj bi bilo prikrito, je že očito: kozarcem se izmakneš, zaljubljenosti pa ne, kakor tudi ne spominom. Očitki zaradi obljube in grde besede ti v sredo nagubančijo celo.

DEVICA (23.8. — 22.9.)

OKOLISCINE te prisilijo, da se postaviš v opozicijo in se pred kolegi osmešiš. Intimnost pokvari radovedno oko in dolgi jezik. Pismo od daleč te gane.

TEHTNICA (23.9. — 22.10.)

ZELJA PO SPREMENAH te bo speljala v nevarne vode, s katerih se rešiš le s ponižno iskrenostjo. V družbi se s humorjem uveljavš. Izogibaj se sladkarij.

SKORPION (23.10. — 22.11.)

ZNANEC te preseneti z izjavami, ki sprožijo val ljubosumnosti in navdušenja hkrati. Z domišljijo si ustvarjaš samo zapreke in nerazumevanje v domaćem krogu.

STRELEC (23.11. — 22.12.)

NEOPAZNO dvorjenje žališ z ignoranco. Torkovo srečanje ti obudi dveletne spomine, da za dva dni pozabiš na svoje obveznosti. Poslušaj nasvet starejšega prijatelja in ne išči izgovorov v domišljiji. Prijeten obisk.

KOZOROG (23.12. — 20.1.)

PO DALJSEM ČASU prejmeš novice od osebe, ki ti je bila pred časom zelo pri srcu. Pekla te bo vest zaradi osveženih spominov. Za nekaj dni spremeni okolje.

VODNAR (21.1. — 19.2.)

PRIJATELJICA te preseneti z neiskrenim čvekanjem, da bo nedeljska avantura splavala po vodi. Telefonski pogovor ti prekriža načrte, vendar napolni denarnico. Motorizirani izlet.

RIBI (20.2. — 20.3.)

NEPRICAKOVAN razgovor te reši morečih skrbiv, tako da živčnost popusti šele sredi tedna. Nekaj slišiš pa te za hip prevzame ljubosumnost. Kesanje zaradi zaletavosti. Zapoznelo darilo in čestitka te raznežita.

Slovenskem, 21.15 Mali komorni koncert, 21.50 Poročila

PETEK — 27. marca

RTV Ljubljana: 17.30 Agleščina na TV, 18.00 Poročila, 18.05 TV filmski klub, 18.30 27. marca leta 1941, 18.50 Glasbeni kotiček, 19.00 TV obzornik, RTV Beograd: 19.30 Koncert Radmila Bakočević, JTV: 20.00 TV dnevnik, RTV Beograd: 20.30 Propagandna oddaja, RTV Zagreb: 20.45 Portreti Jaroslava Marvana,

21.40 Snežna lepotica, 22.00 Poročila

CETRTEK — 26. marca

RTV Zagreb: 10.00 TV v šoli, RTV Beograd: 18.00 Poročila, 18.05 Slika sveta, RTV Ljubljana: 18.50 Britanska enciklopedija, 19.00 TV obzornik, 19.30 Koncert rumunskega folklornega ansambla »Perenica«, RTV Beograd: 20.00 TV dnevnik, RTV Ljubljana: 20.30 Vražjeverje na Poročila